

WOLK VAN MUGGEN

Paul Coppens

WOLK VAN MUGGEN

Paul Coppens

Uitgegeven in eigen beheer van de auteur

OPVOERINGSRECHT VLAANDEREN

Dit werk mag in Vlaanderen slechts opgevoerd worden nadat aan volgende voorwaarden is voldaan :

1. Schriftelijke toelating van :

PAUL COPPENS
Steenstraat 26 bus 12
9340 Lede
Tel. 053/77.19.51
pcoppens7@gmail.com

2. Toestemming van de auteur voor het aanmaken van de nodige kopieën van dit werk.

3. Dit stuk is aangegeven bij S.A.B.A.M. Betaling van de auteursrechten aan S.A.B.A.M., Aarlenstraat 75-77 te 1040 Brussel.

4. Zonder toestemming van de auteurs mag dit werk niet opgevoerd worden onder een andere titel.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes zonder toestemming van de auteurs.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100 % verhoogd.

WOLK VAN MUGGEN

personages : (in volgorde van opkomst)

NEST
STINA
KIND (meisje)
HERMINE
GUST
DRIES
MARTHA
PEET
BARTEL
FRAN

---

decor :

Het stuk speelt zich af op verschillende locaties.
Decor volgens de visie van de regisseur.

Voorbeeld: over het podium verspreid: hoge 'palen' (niet al te brede panelen): in het wit. Ze staan los van elkaar. Rond deze 'palen' slingeren groene klimplanten.
Voor de rest: zwarte doeken.
Cour-voor: tuintafeltje met twee tuinstoelen. Ook in het wit geverfd.
In de loop van het stuk zullen rewisiteurs een aantal losse zetstukken plaatsen.

SCENE 1

Nest zit in een tuinzetel. In pyjama. Een dekentje over zijn benen.

NEST (kijkt voor zich uit, in het ijle) Theo... Sus... Victorine... Xaveer...
Remi... Pierre... Octaaf....

Stina op.

NEST Marcel.... Miel... Louisa... Jerom....

STINA Nest?

NEST Nee, een Nest is er niet bij.

STINA 'k Heb het tegen u, Nest. Wat zijt ge aan 't doen?

NEST Ik probeer er een paar te volgen en die geef ik een naam.

STINA Wàt volgen? Wié volgen?

NEST Maar Stina, ziet gij ze dan niet?

STINA Zit gij hier nu te ijlen of wat? Laat eens voelen. (voelt zijn voorhoofd) Ge gloeit toch niet.

NEST Bijlange niet. 'k Ben-ik geen gloeilamp. Een bougie... dàt ben ik, en die is ver uit.

STINA Kom, laat mij uw pols eens voelen. (neemt hand van Nest, voelt pols, kijkt terwijl op haar polshorloge)

NEST Voelen, voelen... de laatste tijd doet gij niks liever dan voelen.

STINA Ssst...

NEST Ge zijt gij geen verpleegster.

STINA Ssst...

NEST Een verpleegster ja, dié mag voelen. Daar zijn ze voor.

STINA Ssst...

NEST Verpleegsters voelen en weten direct hoe laat dat 't is.

STINA Ssst...

NEST Hoe laat is't?

- STINA Ssst....
- NEST Zeg, mijn hart klopt nog, zenne.
- STINA (laat hand los) Zie, nu ben ik mijn tel kwijt.
- NEST Ge moet gij niet tellen.
- STINA Ah nee, precies of gij zijt niet van tel.
- NEST Mijn dagen zijn tóch geteld. Doet uw zwarte frak al maar naar de droogkuis.
- STINA Jaja, zwijgt maar stillekes.
- NEST (kijkt weer in het ijle) Frans... Justine...
- STINA (kijkt ook in de richting naar waar Nest kijkt, ziet niets) Maar gij moet toch serieuze koorts hebben, dat kan niet anders.
- NEST Zeg, Stina, alstublieft!
- STINA Ge doet abnormaal. Ge zit hier naar niks niemandal te kijken en ge roept de namen af, precies of 't is appèl. Subiet is 't voor u appèl, ja... maar appèl aan bèd.
- NEST Maar, Stina, ik heb het over die muggen.
- STINA Muggen?
- NEST Ah ja, daar zie, hier recht op mij, boven 't vijverke.
- STINA (kijkt nu) Ah.... euh.... die...mu.... Sinds wanneer zit gij de muggen gade te slaan?
- NEST Awel, daarjuist viel mijn oog daar ineens op. En 'k zat daar zo over te peinzen. Nu, in deze periode, is die zwerm daar iedere dag. En altijd bijna op dezelfde plek. En 't zijn er veel.
- STINA Ge gaat ze toch niet proberen te tellen zeker, want dan zijt ge morgenvroeg nog bezig.
- NEST Eigenlijk is dat precies een wolkske. Een donker wolkske, heel laag, juist boven 't vijverke. Een wolkske van muggen. Dat zijn altijd dezelfde muggen. Die zijn bijeen en die blijven bijeen. En ieder jaar zijn ze daar weer voor een tijdje. Of zijn 't dan weer andere? Dat weet ik niet. In ieder geval, ze wiebelen op en neer in een wolkske.

- STINA (kijkt nu nader toe) Maar daar krijgt ge toch barstende koppijn en schele ogen van zeker, zo'n gekrawietel.
- NEST Sommigen probeer ik te volgen en die geef ik dan een naam.
- STINA En ziet gij dan of 't een vrouwke of een manneke is?
- NEST De die die 't meest met hun kont wiegen zijn de vrouwkes.
- STINA Van hier kunt ge toch niet zien waar dat vanvoren of waar vanachter is?
- NEST Nee, ik kies zélf de kant. En daardoor komt het dat sommigen 't onderste-boven dansen.
- STINA Die 't onderste-boven zullen dan wel de mannekes zijn, daar kunt ge toch kop noch staart aan krijgen.
- NEST En weet ge waar da'k dan ook zat over te peinzen?
- STINA Dat 't stillekesaan tijd wordt om naar binnen te gaan. 't Wordt frissekes.
- NEST Wij, mensen, komen misschien ook uit zo'n zwerm. Allee, onze zielen... verstaat ge? Hetgeen dat in ons zit en dat eruit vliegt als onze pijp uit is. En dan wiebelen onze zielen, allemaal samen, ook in zo'n wolk. En dan...als er weer iemand geboren wordt, vliegt zo'n ziel uit die wolk weg en kruipt in dat boeleken die juist op dat moment uit de moeder floept.
- STINA Tiens, de zon heeft niet geschenen vandaag en g'hebt een zonnslag in de 'k weet-niet-hoeveelste-graad.
- NEST En na zovele jaren is dat weer 't zelfde. Weer in die wolk. Weer efkes bij mekander. En hoeps... weg voor een tijdje.... opnieuw aan 't werk in een mensenlichaam voor een mensenleven-lang.
- STINA En gij... hoéps... nù weg, voor de rest van de dag naar binnen.
- NEST Als dat écht zo is... en ge denkt dan vèrder....
- STINA Allee kom, Nest, staat op, jong.
- NEST Pas op, nu komt 't belangrijkste.... als dat écht zo is, dat we altijd weer bijeenkomen in een zwerm of een wolk of wat dan ook....érgens... dan betekent dat, dat we eigenlijk mekander altijd opnieuw tegenkomen.
- STINA Allee toe, jong, 'k moet mijn afwas nog doen.

- NEST Misschien zijt gij dan ooit mijn moeder geweest, Stina... of mijn broer... of mijne gebuur... of misschien mijne moordenaar in de oorlog.
- STINA Nest, alstublieft, wilt ge nu om de liefde Gods ophouden met uwe zever?
- NEST Maar verdomme, dat is gene zever. Voor u misschien, ja, maar niet voor mij. Dus, laat mij nu eens doen. Voor de eerste keer in mijn leven doe ik nu eens echt... frigo... frigo...
- STINA Nee, d'er staat niks in de frigo. En zeker geen bier.
- NEST Allee, hoe noemen ze dat? Frigo... frigosolofisch...dàt is 't, ja. Voor de eerste keer frigosolofeer ik over 't leven. En 'k moet zeggen, dat gaat mij goed af. Die wolk van muggen...
- STINA Nu maakt gij er effenaf al een hele wolk van.
- NEST ...die wolk van muggen, dat heeft iets te betekenen. Die is daar niet zomaar.
- STINA En ik ben hier ook niet zomaar, ik kom u halen om naar binnen te gaan.
- NEST Ja, d'er valt vandaag weer niet serieus met u te klappen.
- STINA 't Is toch serièus dat ge zei.
- NEST 't Is al goed. Met u in de buurt, laat ik in 't vervolg de muggen voor wat ze zijn.
- STINA En wààr ze zijn. Want gij zou ze nog mee binnenpakken ook.
- NEST Ja, doet er nog maar een schepke bovenop.
- STINA De frigolosoof uithangen... hoe haalt ge 't in uwe kop.
- NEST Ik moest dat al veel eerder gedaan hebben, eens nagedacht over 't leven. (staat moeizaam op)
- STINA Kom, 'k zal u helpen. (neemt hem bij de arm)
- NEST Neenee, 't gaat wel.
- STINA Jamaar, hebt ge gene zeer als ge stapt?
- NEST 'k Heb nog veel méér zeer als gij aan mijn arm hangt.
- STINA Nooit niet goed. Kom...voorzichtig... stapke per stapke.

NEST *(grijpt Stina plots vast, trekt haar tegen zich aan)* Kom hier, mijne loezetoeter, dat ik u eens dicht tegen mijn gilet trek.

STINA Allee, toe... rustig. Forceert u niet.

NEST Mijn koekeloerepoezewoefke...

STINA Jaja, laat maar. Frigolosofen doen zoiets niet.

NEST Ah, dat is 't oud zot hé, mijn mopperkontje, 't oud zot. Juist gelijk bij u... zotteke...

STINA *(maakt zich eensklaps los van Nest, heftig)* Zeg zoiets niet!!!

Een stilte. Nest kijkt Stina aan.

NEST Ah ja, 't is juist... 'k mag dat woord niet zeggen.

Stina blijft staan. Nest sloft langzaam naar binnen. Zijn dekentje in de hand. Stina komt naar voor, staart voor zich uit. Ondertussen wordt tuinzetel weggenomen door rekwisiteur.

Stina weent. Neemt haar zakdoek om een traan weg te wrijven. Staart wezenloos voor zich uit. Stina kijkt plots opzij, naar jardinkant.

Er komt een klein meisje op. Ze speelt het hinkelspel en zingt daarbij een kinderliedje. Stina glimlacht naar het kind, dat voor Stina loopt en verder hinkelt. Het kind af aan de andere kant. Stina kijkt haar na.

Langzaam fade out licht.

SCENE 2

Aan de zijkant Hermine op. Ze draagt een schenkblad met daarop twee kopjes, bordjes, en stukken cake. Zet het schenkblad op het tafeltje.

HERMINE Stina, kom mens, zet er u bij. Een taske koffie met een lekkere cake. *(maar Stina blijft voor zich uit staren)* Stina?

STINA *(ontwaakt)* Oh... euh... Hermine....

HERMINE Ge zit met uw gedachten weer kilometers ver weg. Kom, 't is hiér te doen.

Stina komt bij Hermine. Ze gaan zitten aan het tafeltje.

HERMINE Ge loopt toch weer niet te piekeren over iets? Da's niet goed voor u.

STINA Nee, ik stond naar 't vijverke te kijken.

HERMINE Veel is daar niet meer aan te zien. 't Is een echte modderpoel geworden. Vooruit, pak aan. Zelfgemaakte cake. En ik wil niet op mijn zelve stoefen, want eigen lof stinkt zeggen ze, maar 't is de beste cake van uren in 't rond, al zeg ik het zelf.

Ze nemen een stuk cake. Tijdens hun replieken drinken ze koffie.

STINA Ik stond te kijken naar die zwerm muggen boven 't vijverke.

HERMINE Wablieft?

STINA Ja, 'k weet het, 't klinkt raar. Wie staat er nu naar op en neer wemelende stomme muggen te kijken.

HERMINE Gij. Ge zit dus weer met iets in uwe kop. Laat het uit hé mens. . G'hebt al genoeg folliedes voorgehad.

STINA Ik dacht aan die avond dat Nest buiten zat in zijn zetel.

HERMINE Stina, uwe Nest is al vier jaar dood.

STINA 't Is juist daarmee. Ik kwam buiten en ik zag die muggen. Die laatste avond dat hij buiten was, zat hij een hele tijd naar zo'n zwerm muggen te turen. Hij noemde het een wolkske van muggen. En hij stelde zich daar vanalles bij voor; dat, als wij dood zijn, onze zielen – of wat het ook mag zijn - ook in zo een soort wolk bijeenkomen.

HERMINE Mmmm, 't is goeie cake, nóg beter dan mijn vorig baksel, al zeg ik het zelf.

STINA Die avond is hij naar binnengegaan. Hij is nooit meer buitengekomen. Een paar weken later was hij er niet meer. En nu denk ik, door die muggen terug te zien.... (staart voor zich uit) ... zou Nest daar nu ook op en neer wiebelen... samen met....

HERMINE (legt haar hand op Stina's arm) Néé, Stina, denk niet aan zulke dingen. Ze zijn... érgens.... en gij zijt hier. Hiér, verstaat ge. Nog altijd hier bij ons. En we zijn er om u te helpen. Maar ge moet meewerken en vanaf dat ge u wat minder goed voelt, dat ge voelt dat uw courage aan 't wegglijden is, zegt ge 't mij. Hebt ge 't g'hoord?

STINA Jaja.

HERMINE Bon. Allee, eet wat cake. Om uw vingers af te likken, al zeg ik het zelf.

- STINA In de kliniek zei de dokter dat het u soms goed kan doen om alles eens te vertellen.
- HERMINE Alles weer oprakelen zeker.
- STINA En soms heb ik daar echt de goesting voor.
- HERMINE Daar moet ge niet bij die dokter voor gaan. Als ge uw hart eens wilt luchten, kunt ge dat ook bij mij doen. En daarna moet ge alles weer van u afzetten.
- STINA Awel, om dan op die muggen terug te komen, de week voor hij stierf, zei Nest hoe zijn begrafenis er moest uitzien. Al zijn cafévrienden moesten hier in 't huizeke... allee, toen nog 't ànder huizeke... maar hier, in 't Bolderstraatje 17, samenkomen en ze moesten naar zijn vijverke kijken. Nest zei dat hij op de rand zou zitten tussen 't gras en 't onkruid, als een mug. En ze konden hier afscheid nemen. En daarna moesten ze in stoet zingend naar de kerk gaan. En daar eerst de kist met zijn 'overschot' groeten. Zijn 'overschot' noemde hij zijn lijk. Ende dienst mocht niet te lang duren.
- HERMINE Ja, ik zie ze hier nog allemaal staan.

SCENE 3

Hermine en Stina gaan af. Vanachter bijna elk paneel komen verschillende mensen op. Gust, Dries, Martha en Peet. Niemand van de anderen kijkt naar het kind, ze zien het immers niet.

Ook Hermine voegt zich bij de groep. Even later (tijdens een van de volgende replieken) ook Stina. Zij is ondertussen in het zwart gekleed. En naast zich het kind. Niemand van de anderen kijkt naar het kind, ze zien het immers niet

Ze staan allen min of meer op een rij, enkelen in een klein groepje bij elkaar. De personages die een speech gaan houden komen uit de groep weg en komen meer vooraan-midden staan.

- GUST Nest, jong. 't Is Gust hier. We staan hier nu, zoals ge gevraagd hebt, in uw hofke aan uw vijverke. Is dat nu écht zo dat gij daar zit tussen de pisblommen? Als mug? Maar allee, Nest, hoe haalt ge 't in uwe dooie kop. D'er zijn toch andere plaatsen die kunnen dienen als wachtkamer vooraleer ge naar de overkant vliegt. Als mug dan nog wel. Subiet komt er een vogel en die pikt u op. Maar ja, ge zijt zélf altijd een rare vogel geweest. Zeg, als ge dan toch een mug zijt, dan zult ge wel een stéékmug zijn; want ge hebt altijd graag gestoken, te pas en te onpas. Wel, Nest, gij als steekmug... zoudt ge voor mij dan iets willen doen? Een paar ambetanteriken van de wijk waar ik al jaren ambras mee heb, eens ferm steken. Hé? Wilt ge dat doen? Luister 'k zal u de

namen geven: Tistje Pispot van de Scheet; Schele Gregge van kromme Miere; Stampe Krol, de poepchinees; Schapekut Mirza. Steek ze maar eens goed waar ze 't niet graag hebben, zodat ze dagenlang moeten krabben. Maar vandaag nog niet, anders valt het teveel op. Bedankt op voorhand. 'k Ga straks naar uwe dienst. 'k Zal eens op uw kist kloppen. Zijt gerust, een klein tikske maar, 'k zal u niet wakker kloppen.

Gust maakt plaats voor Dries.

DRIES Nest... ik ben het : Dries, uwe beste vriend. Verdomme, 't is zover. 't Is ermee gedaan, jong. D'er is geen olie meer in uw lamp. Of nee, voor u past beter: uw vat is leeg. Ik ben u iedere dag komen bezoeken, dat was mij nooit teveel. 'k Heb u zien achteruitgaan, jong. Ge werd slechter en slechter, vanbinnen rotter en rotter en voor mij was 't ook rotter en rotter omdat ik u aan 't verliezen was en ik niks kon doen. En ook al stond ge met uw één been al in 't graf en waart ge nog vel over been, toch moest gij altijd lachen als ik naast uw bed stond. "Gij met uw onnozel gezicht" zei ge dan. Maar mijn onnozel gezicht moest ik dan wel eens omdraaien, omdat ge niet zou zien dat mijn ogen vol tranen schoten.

Dries maakt plaats voor Martha.

MARTHA Martha hier. Zeg menneke, ge hebt ons weer ferm liggen hé. De dienst om negen uur. Da's veel te vroeg. Ge weet dat ik altijd tot de noen in mijn bed lig. Om negen uur, da's midden in de nacht opstaan. Voor u is 't gemakkelijk, gij moogt blijven liggen. Maar allee, dit kunt ge ons toch maar éne keer lappen. En dan vraagt ge nog dat we zouden zingen. Maar ik zing zo vals als een kat. Dus, ik zwijg als een graf. Ik ga mij niet belachelijk maken. En daarbij, wedden dat ge zelf niet zult meezingen. Wat ik wel kan doen: misschien eerst mijn keel wat smeren... (neemt een drankflesje uit haar zak, opent het, houdt fles in de hoogte) Schol... ah ja, ik kan nu toch moeilijk zeggen: op uw gezondheid. (drinkt) Klootzak die ge zijt.

Martha maakt plaats voor Peet.

PEET Hoi, ik ben het... Peet de Poëet. Ge weet wel, ik kwam soms in 't café bij Den Droeven. En daar vroeg gij altijd of ik een van mijn gedichtes wilde opzeggen. Wel Nest, ik heb nu een nieuw gedicht gemaakt, speciaal voor deze gelegenheid. Ah ja, 't is toch een speciale gelegenheid, ge sterft gij toch maar éne keer. En 't is voor heel uw leven dat ge dood zijt. (neemt een papiertje uit zijn zak) Hier komt het... (kucht, zet zich in een 'voordracht-houding')

Ernest Willems, ge ligt in een kist roerloos op uw rug.
Uw ziel is nu, volgens uw wens, een dansende mug.
Iedereen weet, een mug is een tweevleugelig insect.
Zonder lever, die van u was onherstelbaar defect.

Een mug heeft een slank lichaam en twee poten.
 Nest, gij hadt iedere dag een ferm stuk in uw... voeten.
 Op 't laatst kon gij niet meer eten, ge werd slanker.
 Nu is 't gedaan met u, danzij uwe kanker.
 Maar weldra wordt gij ergens opnieuw geboren.
 Een geluk dat ge gewassen zijt en geschoren.

Plots beginnen de kerkklokken te luiden. Iedereen kijkt op. Tijdens de volgende replieken blijven de klokken verder luiden.

GUST 't Is tijd, de dienst zal gaan beginnen.

MARTHA Dus, mensen, volgens de wil van de overledene : we gaan in stoet naar de kerk en we zingen.

PEET Heeft Nest gezegd welk lieke?

GUST Dries, wat hoorde Nest gaarne?

DRIES Als hij zat was zong hij wel eens van "als we toffe jongens zijn".

MARTHA En als hij nuchter was?

DRIES Zo heb ik hem nooit geweten. Alleen de laatste weken mee zijn ziekte, maar dan zong hij niet meer.

PEET We moeten iets poëtisch zingen. Zoals... (neemt weer een houding aan, zingt) "Daar zat een sneeuwit vogeltje... dindondeine...."

GUST Niks te vogelen, we zingen wij wat hij het liefste hoort, maar dan wel over muggen.

Ze beginnen allen te zingen :

"En dat we toffe muggen zijn, dat willen we wee-eten, daarom steken wij... overal. Overal! Overal! Waar dat de maskes zijn, waar dat de maskes zijn....."

Ze gaan allen zingend af. Ook Stina volgt hen.

Maar het kind komt schoorvoetend naar voor, kijkt ook naar de vijver.

Stina blijft staan, kijkt naar het kind. Het kind blijft gefixeerd naar de vijver kijken, maakt dan een kruisteken. Kijkt dan op naar Stina en verdwijnt snel achteraan.

Stina staat er hoogstverwonderd bij. Ze voelt haar hoofd. Gaat dan af.

De klokken blijven nog een kort poosje luiden.

Dan sterft het klokkegeluid uit.

Ondertussen wordt aan de kant door de rekvisiteurs een tafel en twee stoelen gezet. Daarachter een klein kastje met druppelglazen en fles jenever.

SCENE 4

Stina op van achteraan. Nog steeds in het zwart gekleed. Ze heeft een grote gevulde envelop mee. Dries volgt haar. Hij is wel al licht aangeschoten.

STINA   Zet u.

DRIES   Ja'k. (zet zich neer)

STINA   Een druppelke?

DRIES   Natuurlijk.

STINA   G'hebt er nochtans al heel wat uit op de koffietafel.

DRIES   Hebt gij mij dan in 't oog gehouden?

STINA   Ge zat naast mij.

DRIES   'k Had een droge keel van die wierook. En 't is nog niet helegans over.

STINA   Ik ga d'er mij ook ene uitgieten.

DRIES   Ja, g'hebt het nodig.

Stina legt de envelop op kastje. Neemt twee druppelglazen en de fles.

DRIES   't Was een schone dienst.

STINA   (schenkt in) Hier.

DRIES   Santé.

STINA   Ook santé. (gaat zitten, jardin tafel)

Ze drinken. Dries heeft er duidelijk deugd van.

STINA   'k Ben blij dat 't gepasseerd is. Ik zag er tegenop.

DRIES   De pastoor heeft schoon gepreekt. Over de mensen van 't Bolderstraatje. Over de miserie. Da's altijd spannend als ze over de miserie klappen. Ik hing effenaf aan zijn lippen.

STINA   Waart gij dat, die ineens zo een geweldige scheet liet tijdens de preek?

DRIES   Niet da'k weet. Was dat de pastoor zélf niet?

STINA   Pastoors laten geen scheten. En zeker niet in hun kerk.

DRIES 'k Heb het ook gehoord. Hij had het juist over de rijkdom en de armoede. Dat geldt alleen niet gelukkig maakt en ineens.... prrrrttt.... Ik dacht in mijn eigen: da's nu wat ze noemen een donderpreek.

Ze drinken.

DRIES 't Is goeie jenever.

STINA Wat drank aanging, kocht de Nest gene brol.

DRIES Ja, da's juist. Daar had hij een neus voor... en een keelgat.

STINA Zeg dat wel... een keelgat... voor in te gieten en voor een keel op te zetten.

DRIES Ja, hij kon al eens roepen en tieren.

STINA Maar in de grond was hij een goeie vent.

DRIES Nu zéker.

STINA Veel te jong... 48 jaar... Ach, een mens is hier niks op deze wereld.

DRIES D'er nog zoveel mogelijk van profiteren, dat moet ge doen.

STINA Als ik dat zou kunnen.

DRIES Maar bah ja, ge kunt gij dat. 'k Zal u daarbij helpen. (neemt fles en schenkt de glazen weer vol)

STINA Ja, als er te profiteren valt zijt g'er altijd bij.

Ze drinken. Geleidelijkaan wordt nu ook Stina wat dronken.

DRIES Hoeveel volk zou er geweest zijn?

STINA Geen gedacht van.

DRIES Ge kunt dat zien aan de beeldekes. Hoeveel zijn er nog over?

STINA 'k Moet ze nog tellen. En 'k moet ook nog al de kaartjes lezen. 'k Weet wat doen van de week. Zie, ook al ligt hij eronder, da's typisch de Nest. Zo is hij altijd geweest, mij opzadelen met stomme dingies.

DRIES Zal ik ze lezen?

STINA 't Zijn geen mopkes van een almanak, zenne.

DRIES Leest gij ze dan maar.

Ze drinken. Dries schenkt bij.

STINA 't Is toch eigenaardig. We hebben 't zien aankomen en toch verschiet een mens er nog van.

DRIES Och, Stina, ge moet maar denken dat hij nu niet meer afziet.

STINA Maar dat denk ik, Dries, dat denk ik.

DRIES Doet ge?

STINA Ja, ik denk dat... dat hij nu niet meer afziet.

DRIES Dan is 't goed.

Ze drinken. Dries kijkt Stina een ogenblik aan.

DRIES Gaat het?

STINA Voor wat zou 't niét gaan?

DRIES Ah... uwe man is juist begraven... misschien zit gij nu in de put.

STINA Ja zeg... éne in de put is al genoeg zeker.

Ze drinken. Dries schenkt zichzelf bij. Houdt de fles vast.

STINA Dries, dat was schoon van u dat gij aan de kist wilde staan.

DRIES Anders was er niemand. En in die rouwkapel, voor de begroeting, niemand aan de kist... op wat trekt dat. Ik deed het voor de Nest. Om hem compagnie te houden.

STINA Was dat niet ambetant, daar zomaar staan te staan?

DRIES Nog altijd beter dan daar zomaar liggen te liggen als de Nest.

STINA Kom, giet ze nog eens vol.

Dries schenkt nogmaals in.

DRIES De hele bende was er. Heel 't Bolderstraatje en de Veldekesweg.

STINA 't Zal nu volle bak zijn in de Savooi.

DRIES Zouden we niet teruggaan? 't Is toch ons stamcafé. D'er zal daar ambiance zijn nu.

- STINA Ja, de koffietafel was nog maar een kwartier bezig of de juke-box stond al op.
- DRIES D'er was daar nog geen ene die klapte van naar huis te gaan. Nu zijn ze heel zekers aan 't dansen.
- STINA Dries, ik kan nu toch niet terug gaan naar de Savooi. Mijne vent ligt er juist onder, vergeet dat niet.
- DRIES Ja, 't is waar. 't Is beter dat gij hier binnen uw zinnen nog wat verzet en u amuseert.... En daarom... *(heft glas)*

Ze drinken.

- DRIES Stina, hoe voelt dat nu... weef zijn?
- STINA 'k Weet-ik dat nog niet. 'k Zal de weerbots nog wel krijgen zeker. 't Schijnt toch dat dat zo is. Een paar dagen daarna krijgt ge uwe klop. 'k Zal wel zien.
- DRIES Zijt gerust, ge zult uwe klop wel krijgen... zijt maar gerust.
- STINA 't Is de eerste keer da'k weef ben... *(voegt er dan aan toe, voor zich uit starend)* ...alhoewel...eigenlijk...
- DRIES *(bekijkt haar, begrijpt het)* Stina...
- STINA *(triest mijmerend)* Perron twee.
- DRIES Kom mens, zwijgt er maar over.
- STINA Stientje zei hij tegen mij... Stientje... *(verdrietig glimlachend)* "Stientje, 'k zie u graag" fluisterde hij mij in mijn oren terwijl hij mij nog eens goed vastpakte. Op perron twee en een paar seconden nadien...
- DRIES Ja, kom zwijgt....
- STINA ...perron twee... en nu zijn er al twee...
- DRIES *(stemverheffing)* Zwijgt!

Korte stilte. Stina staart voor zich uit.

- DRIES Gaat ge daar nu toch blijven mee in uwe kop zitten?
- STINA *(herstelt zich)* Och, 'k zal dat wel gewoon worden... weef... *(staat op)* Ik heb genoeg. *(is nu duidelijk ook aangeschoten)*

- DRIES   Ik nog niet. (schenkt zich nogmaals in)
- Stina zet haar borrelglas weg op kast. Doet haar mantel uit. Dries monstert haar.
- DRIES   Wete gij, Stina, dat gij nog een pront vrouwmens zijt.
- STINA   Begin niet hé, charmeur.
- DRIES   (staat op) Jamaar 't is echt. De mannen zullen op u afkomen als vliegen op een stront.
- STINA   Merci.
- DRIES   Allee... Ik bedoel... dat ze... dat ze... u een hof zullen maken. Zo zeggen ze dat toch: u een hof maken?
- STINA   Gij op d'eerste plaats zeker.
- DRIES   Ik zal op d'eerste rij staan, ja. En dat er hem maar niemand riskeert van voorbij te steken. Stina, luistert... ik moet u iets zeggen... En ge gaat ervan verschieten... (wil het zeggen) ...wacht... (neemt fles, schenkt zich vlug in, drinkt in één teug leeg, schept dan moed). Stina, we kennen mekaar nu al zovele jaren en 'k heb u dat nog van z'n leven niet gezegd. Maar nu zeg ik het wél... Stina, houdt u vast...maar... 'k heb altijd een boontje voor u gehad. Voilà, 't is eruit.
- STINA   Een boontje...
- DRIES   Een dikke boon. Allee, bepeinst eens... gij een lustige weef en ik een hitsige vrijgezel. Dat kan niet anders of dat moet vuurwerk geven.
- STINA   Gij met uw boontje....
- DRIES   Een dikke heb ik gezegd, een dikke.
- STINA   De boon van Dries, de beste vriend van mijne man ...zàliger...
- DRIES   Ge weet toch wel dat ze vroeger over ons geroddeld hebben.
- STINA   Dat weet ik. Ménage à trois, zeiden ze.
- DRIES   Spijtig dat 't alleen roddels waren.
- STINA   Gij meent het nog precies ook.
- DRIES   Bah ja'k begot. Ik meen dat zéker. Ik zou dat gewild hebben.

- STINA (komt dicht bij hem, kijkt Dries nu recht in zijn ogen) Zal ik u eens wat zeggen, Dries?
- DRIES Zeg het eens, schoon weveke.
- STINA Ik heb ook al zo eens dat gevoel voor u gehad.
- DRIES Welk gevoel?
- STINA Wel... euh... vlinders in mijn buik.
- DRIES (kijkt haar een ogenblik aan, denkt na, dan pas:) Dat kriebelt hé.
- STINA Nest was toen nog niet ziek.
- DRIES Manège à trois...
- STINA (verbetert) Ménage, Dries, ménage.
- DRIES Da's voor paarden. Manège à trois... maar ik kan het nu wel op mijn buik schrijven.
- STINA Hoe? Voor wat?
- DRIES De Nest is er niet meer En voor manège à trois moet ge met drieën zijn.
- STINA (kijkt hem veelbetekenend in de ogen) Kan het niet met z'n tweeën?
- DRIES (snapt het niet) Manège à trois met tweeën... Gij hebt gedronken zeker?
- STINA Laat maar. Ik dacht dat ge niet lang kon blijven.
- DRIES Wilt ge mij buiten?
- STINA Ga nog maar eens naar de Savooi, Dries. Drink nog wat mèèr. Nest is gestorven van kanker aan zijn lever. Hij heeft hem doodgedronken.

Stina gaat weg. Dries kijkt haar een ogenblik na.

DRIES Mag ik in uw hof gaan? Ik ga nog efkes naar zijn vijverke kijken.

STINA (off) Doe maar.

Dries komt het tuintje in.

SCENE 5

Dries komt in het midden. Tafel, stoelen en kastje blijven staan.

DRIES   Dat kan niet. Verdekke nee, dat kan niet... dat gij die mug zijt die daar rondvliegt. Is er niks aan wat ik u zou kunnen herkennen, Nest? Om zeker te zijn. *(kijkt aandachtiger)* Maar houdt u eens wat stil, jong, da'k u beter kan bekijken. Mug, als gij kromme pootjes hebt, zit de kans er dik in dat gij inderdaad de Nest zijt. Die had op de duur ook kromme benen. Van te lang te staan waggelen aan de toeg. Altijd zo zat dat zijn poten vanonder zijn gat sloegen. Tiens... ge komt naar hier... *(we zien aan zijn blikken dat er een mug steeds dichtert komt)* Hebt gij g'hoord wa'k gezegd heb misschien? Zijt gij dan tóch de Nest?! Maar da's ongelooflijk! *(plots komt die mug rond zijn oren vliegen, hij trekt zich weg)* Allee jong, wat doet gij nu... wilt gij op mijn neus komen zitten? *(trekt zijn gezicht steeds weg voor de mug)* Maar verdomme Nest! Zie, en ik mag u niet wegslaan hé. Nest, laat mij gerust. En blijft nu daar! *(volgt nog even de mug, ze schijnt verder weg te vliegen)* Ja, da's beter, houdt u daar maar. Daarzie, bij d'ander... daar hebt ge compagnie. *(kijkt dan weer richting vijvertje)* Zeg Nest... maar 'k zou u iets willen vragen... over Stina. Nu dat gij d'er toch niet meer zijt... Mag ik haar overpakken? Als mug kunt gij toch niks meer met haar doen. Jamaar, ik meen het. 'k Heb wel een druppel op, maar 'k weet nog heel goed wat da'k zeg. Stina kan nu toch niet alleen verder leven. Daar is zij niet voor gemaakt. En ik ook niet. Daarbij, d'er zijn veel te weinig mannen in de buurt. 'k Zal-ik mij dan maar opofferen. En zeg nu zelf, bij mij zal ze toch in goei handen zijn. Ge kent mij toch. Is 't dan goed? 'k Zal-ik uw plaats overpakken, in 't bed en in al uw stamcafé's. Alleen, uwe poef in al die café's pak ik niet over. En bierbonnekes zult ge wel niet hebben. *(mug komt terug rond zijn oren vliegen)* Nondedju... zijt ge daar weer? *(trekt zijn hoofd weg)* Maar allee zeg... gij treiteraarl! Ja, jong kruipt maar in mijn oren.... rotzak.... *(slaat nu toch met zijn hand naar zijn oren)* Oei... *(beseft het, kijkt)* Dat was zonder mijne weet. Heb ik u geraakt? Nest? Ik heb u toch niet neergekletst?

Dries zoekt naar de mug op de grond. Kruipt daarbij op zijn knieën. Kruipt zo weg.

SCENE 6

Ondertussen zijn Hermine en Stina weer aan hun tafel komen zitten. Tijdens de volgende replieken eten ze cake en drinken koffie.

STINA   Gij hebt dat niet gezien, Hermine, ge zat toen ook nog in de Savooi, maar Dries heeft hier nog meer dan een uur rond 't

vijverke rondgelopen. En hij ging temidden van een zwerm muggen staan. En op de duur kroop hij op zijn knieën rond de vijver, op zoek naar Nest, de mug.

HERMINE Nest had ze weer eens allemaal ferm liggen. Ja, hij kon het zo goed uitleggen dat iedereen zijn onnozelse fantasieën voor waarheid nam. Gij ook, Stina... ge stond daarjuist ook naar muggen te kijken.

STINA Nee, dat was gewoon de herinnering aan zijn laatste avond buiten.

HERMINE En zo kwam er een jaar nadien iets anders: een "eerste morgen binnen".

STINA Den Dries. Een jaar lang heb ik de boot kunnen afhouden.

HERMINE Maar 't is zoals ze zeggen : de aanhouder wint.

STINA Dag op dag een jaar na de begrafenis van Nest. Zo had ik het met hem geregeld. Want één ding had ik ondertussen wel ondervonden, Dries zag me echt gaarne.

HERMINE 'k Heb hem hier zien toekomen. Hij is langs achter gekomen.

STINA Hij zei dat hij al een hele tijd had staan bellen. En hij kon het niet meer houden. Daarmee was hij langs 't baantje gekomen en over de draad geklauterd, met zijn valies.

Ze lachen. Drinken van hun koffie.

HERMINE Hoe gegeneerd hij er bijstond. Ge zoudt hem ocharme nog geen vijf cent gegeven hebben.

STINA Eigenlijk speelde ik toen wat met zijn voeten.

HERMINE 'k Heb het wel gehoord. Ik stond aan de achterdeur te luisteren.

STINA Oh gij, curieuze mosterdpot.

HERMINE Ge moest met hem maar direct binnengegaan zijn.

SCENE 7

Stina en Hermine af.

Van achter komt Dries op met valies. Hij valt. De valies valt open en heel wat kleren vallen eruit.

DRIES   Nondedju, stommen draad. (ziet de open valies en zijn kleren) Lap, dat ook al.

Dries stopt zijn kleren holderbebolder weer in de valies. Doet de valies niet zonder moeite dicht. Komt dan naar voor, ter hoogte van de tafel van Hermine. Roept naar kant Stina.

DRIES   Stina, ik ben hier De "nieuwe man" is gearriveerd! Stina!!! Ge zijt toch thuis? (fluit op zijn vingers) Stina?!

Hermine op. Komt achter hem staan.

HERMINE   Dries, wat staat gij hier zo te roepen?

DRIES   (schrikt) Godverdomme Hermine, mij zo doen verschieten.

HERMINE   Ekskuseer hé zeg. Hebt gij dan geen gerust geweten ofwa?

DRIES   Stina is toch thuis?

HERMINE   Ik denk het wel. Ik heb ze toch niet zien weggaan.

DRIES   Stina?! (fluit nogmaals)

HERMINE   Ge moet haar precies dringend hebben. En ge hebt een valies bij.

DRIES   (houdt valies ogenblikkelijk achter zijn rug) Ik... euh... ik... kom voor.... euh.... Ge zult dat dan wel zien.

HERMINE   Ja, ik zal u hier nog dikwijls zien, denk ik. Stina heeft er mij iets over gezegd.

DRIES   Weet gij het al?

HERMINE   Waar dienen buurvrouwen anders voor, denkt ge? Allee, veel chance. Z'is daar.

Hermine gaat weg. Stina op van jardin-voor. Ze heeft een slaapkleed aan.

STINA   Dries... kon gij niet langs voor komen?

DRIES   Ik denk dat uw bel kapot is, ofwel zijt gij potdoof geworden.

STINA   Tiens... hebt gij aan de voordeur gebeld?

DRIES   Ge weet toch wel waarvan ge doof wordt?

STINA   Nee, dat weet ik niet.

DRIES   Van... euh... van... allee, van alleen te zijn, snapt ge?

STINA   Dat zal wel verschillen van mens tot mens, zeker.

DRIES En gij?

STINA Wàt ik?

DRIES Zijt gij nu dover dan verleden jaar?

STINA Als 't muisstil is dan hoor ik niks.

DRIES Oei.

STINA Wat komt ge doen?

DRIES Hoe? Dat weet ge toch.

STINA Is dat jaar al voorbij?

DRIES Ja. Maar dat jaar duurde precies wel drie jaar.

STINA Voor u.

DRIES Voilà, 't is eindelijk zover. Hier ben ik.

STINA Ge zijt vroeg.

DRIES Toch niet té vroeg?

STINA Ge hadt gezegd tegen een uur of tien. 't Is nog geen half-negen.

DRIES 'k Had eigenlijk goesting om vannacht al te komen.

STINA Dan lag ik nog te snurken, jong.

DRIES Snurkt gij?

STINA Alleen als ik slaap.

DRIES Dat wist ik niet.

STINA Keert ge nu terug vanwaar ge komt?

DRIES Bijlange niet. Ik zie u veel te gaarne. Ook al snurkt gij.

STINA Ik ben eens curieus of ge dat gaat blijven zeggen.

DRIES Zolang dat gij snurkt.

STINA Ik ben nog maar juist uit mijn bed.

DRIES Vanaf nu óns bed.

STINA Ja...

DRIES Welke kant lig ik?

STINA De kant van de deur. (voegt er dan gelaten aan toe:) Waar Nest lag.

Een korte stilte. Ze kijken elkaar aan.

DRIES Zeg, mag ik mijn valies neerzetten? Ik krijg hier stillekesaan de kramp in mijn arm.

STINA Zet maar neer. (Dries zet valies neer) Is dat alles wat ge bij hebt?

DRIES Ja.

STINA Eén valies? Eén maar? Ge zijt toch geen nudist?

DRIES Dat zoudt ge wel willen, zeker?

STINA Dat denkt gij.

DRIES De rest moet ik nog halen.

STINA Niet te veel brol. 't Is hier maar een klein huizeke.

DRIES Zeg... euh... we gaan nu samenleven onder 't zelfde dak, als man en vrouw... Dan geven wij mekander toch een kuske als ik thuiskom of vertrek?

STINA Als ge maar niet voorgoed vertrekt.

DRIES Nee, ik ben nu voorgoed thuisgekomen.

STINA Vooruit dan maar.

Stina komt naar hem toe. Ze geeft hem aarzelend een klapzoen op zijn wang. Vervolgens geeft Dries haar toch wat verlegen een kus. Ze kijken elkaar dan in de ogen en pakken elkaar dan eens goed vast.

STINA Ik ben blij dat ge er zijt, Dries.

DRIES Ik ook. Allee... dat gij d'er zijt... en ik... wij... hiér... sàmen... bijeen...

STINA Ge zult een goeie vent zijn voor mij. Ik weet dat. Ik ken u al lang genoeg.

DRIES Ik zal mijn best doen, Stina. Zijt daar maar zeker van, ik zal mijn best doen.

- STINA Maar één ding zou ik willen, Dries... (gaat zitten)
- DRIES Ai, daar komt het al. (gaat zitten)
- STINA Drink niet meer. Nest is nu een jaar dood. Ge weet dat het van de drank was.
- DRIES Ik heb het hem nochtans dikwijls genoeg gezegd. Ik zei : “Nest, blijf nu toch eens van de alcohol.” Maar hij wou niet luisteren, de ezel.
- STINA Dan zijt gij een driedubbele ezel.
- DRIES Hola, 't begint goed. Ik word hier al direct uitgescheten.
- STINA 't Is toch waar. Ge hebt een voorbeeld gehad aan uwe vriend en ge hebt er 't laatste jaar zèlf goed ingehangen. Dries, ik wil mijne tweede man niet op dezelfde manier zien kapotgaan.
- DRIES Ja, g' hebt gelijk.
- STINA Da's zéker da'k gelijk heb.
- DRIES Ik zal niet meer drinken, Stina. Nooit meer. Dat beloof ik. Ik zweer het op mijn eerste communiezielke, niks, geen druppelke alcohol meer over mijn lippen.
- STINA Zo wil ik het horen. Bon, ge kunt uw valies uitpakken. Wat zit erin?
- DRIES Kleren. (staat op, neemt de valies op)
- STINA Ondergoed?
- DRIES Toch een beetje.
- STINA Da's voor in de slaapkamer.
- DRIES En kousen.
- STINA Die ook.
- DRIES D'er moeten er gestopt worden.
- STINA Die legt ge aan de kant.
- DRIES Ze moeten allemaal gestopt worden.
- STINA Goed jong, gij geeft mij al direct werk.

- DRIES *(zet valies weer neer, komt via achter de tafel bij haar)* Ah ja, van werk gesproken. Ik heb goed nieuws. Ik kan bij boer Bartel gaan werken. Allee, 't is te zeggen : op zijn boerderij wat gaan helpen.
- STINA Boert de ouwe Bartel nog?
- DRIES Alleen nog wat kiekens en konijnen en een boomgaard. Hij gaat mij betalen natuurlijk.
- STINA Amai, dat begint goed. Mijne vent heeft een inkomen.
- DRIES Goed hé. Bon, mijn valies uitpakken... *(neemt valies)* Stina... schat... wat dat ondergoed betreft...
- STINA Hola, 'k hoor u al afkomen...
- DRIES Mijn onderbroeken...
- STINA Jaja, eerst kousen met gaten en nu is er ook iets met uw onderbroeken. Moeten er soms nieuwe elastieken in?
- DRIES Nee-e... maar mijn onderbroeken moeten gewassen worden... allemaal...
- STINA Ah bon... Oh maar... da's schoon van u. Gij zijt een echte sjenteligenmen
- DRIES Vindt ge?
- STINA Ge hebt effenaf gezorgd voor een bruidschat: vuile was en kapotte kousen.
- DRIES Jamaar, 'k zal u helpen.
- STINA Gij komt aan mijn wasmachien niet aan. 't Is versleten, 't rammelt langs alle kanten en 'k heb geen geld om een nieuw machien te kopen.
- DRIES 'k Zal u helpen opvouwen. Hoe moet ge dat doen?
- STINA Onderbroeken opvouwen? Da's hèèl moeilijk.
- Stina af..*
- DRIES Oesje. En toch ben ik met mijn gat in de boter gevallen. Merci hé Nest. Ge zult het u niet beklagen. En ik zéker niet. 't Is in de sacoché. Stina-ke, ik kom... allee, ik bedoel... ik kom u helpen.

Dries maakt een luchtsprongetje en rent af.

SCENE 8

Stina en Hermine op. Ze gaan op hun plaats zitten aan de tafel.

- HERMINE Was 't echt zo erg met zijn kousen?
- STINA D'er was geeneen kous zonder een gat. En hij moest er dan nog mee lachen. Weet ge wat hij zei? " 't Is beter een gat in uw kous, dan een kous in uw gat."
- HERMINE En zo hebt gij die eerste uren samen met uwe nieuwe vent holderdebolder gaten zitten stoppen
- STINA Niks van. Ik mocht niet.
- HERMINE Hebt ge u dan al van de eerste dag laten doen? Al direct de onderdanige huisvrouw die doet en laat wat hare vent zegt.
- STINA Hermine, geef toe. 't Was nu toch niet 't moment om kousen te stoppen. Maar in 't bed deed het wel efkes raar...
- HERMINE Dat zal wel.
- STINA Nee, ik bedoel... Dries die op de plaats lag van Nest....

Een korte stilte. Stina staart voor zich uit.

- HERMINE Wat koffie bij?
- STINA Awel ja, een zwelgske.
- HERMINE En pakt u nog een stuk cake.
- STINA Jamaar...
- HERMINE Ge moet verkloeken. En daarbij, ge hebt nog niks gezegd over mijne cake. 't Is toch goeie, al zeg ik het zelf.
- STINA Jaja, hij is heel lekker... maar 't vult nogal...
- HERMINE Ik maak mijn cake niet met water en lucht, zenne.
- STINA We hadden het in 't begin heel goed tesamen, Dries en ik. In de verste verte niks-geen-kommer-en-kwel te horen of te zien. Alles op-en-top rozegeur en maneschijn, drie maanden lang. 't Was grote amour en Dries had een inkomen. Dat was de eerste keer in mijn leven dat er drie maanden aan één stuk gene steen op mijne kop viel. Tot op die dag... de facteur bracht een brief...

HERMINE   Dezelfde brief die ik heb gehad, en Gust en Petrus van hiernaast ook.

STINA   Ik had op slag de bibber over heel mijn lijf. En in de vooravond kwam Dries thuis van zijn werk bij boer Bartel.

Stina en Hermine af.

SCENE 9

Sfeermuziek op achtergrond muziek.

Het kind komt op van achter een paneel achteraan.

Ze loopt even rond, kijkt overal, schijnt iets te zoeken.

Stina op, heeft een brief in de hand. Ze is zeer nerveus. Ze leest nog even de brief.

Plots ziet ze het kind. Legt de brief op tafel. Het kind volgt haar even. Stina kijkt breedlachend naar het kind die weer wat afstand neemt. Met uitgestrekte armen gaat Stina hoopvol naar het kind toe. Maar het kind gaat achteruit en verdwijnt eensklaps achter een paneel.

Stina kijkt zoekt onbegrijpend naar het kind.

Ze staat er moedeloos triest bij. Komt dan naar de tafel. Neemt de brief weer. Bekijkt hem nog eens.

Dries op van achteraan.

DRIES   Stina, schatteke, ik ben thuis! 'k Ga mij eerst wat oprissien.

Dries af.

Stina kijkt hem triest na. Gaat dan de brief op het kastje leggen. Vervolgens gaat ze zitten op stoel aan haar tafel. Ze staart triest voor zich uit.

Dries op met een waskommetje water en een handdoek. Zet kommetje op de tafel.

DRIES   (gooit wat water in zijn gezicht) Brrr... dat doet deugd, wat koud water in uw vuile smoel. (droogt zijn gezicht af, neemt kommetje op, speelt) Moet gij ook een kouwe douche hebben? Water over u... uit liefde, mijn schatteke, mijn piepetoteke, mijn crème-glanceke...? (doet alsof hij water in haar gezicht gaat kletsen, maar Stina blijft onbeweeglijk zitten) Nee, 'k zal 't maar niet doen of 'k heb slechte punten.

Dries even af met kommetje en handdoek. Gaat alles wegzetten, komt meteen terug op. Nog steeds staart Stina wezenloos voor zich uit

DRIES   Ah ja, 'k zou 't nog vergeten... dag mijn prottescheteke... Huuummm... (zoent Stina op haar hoofd, maar ze verroert niet – gaat tegenover haar aan de tafel zitten, stoel jardin tafel) Ge hebt de complimenten van Jef van Babbekes. Hij vroeg of ik mee een pint

ging drinken bij Den Droeven. (strenge blik van Stina) Oh maar, 'k ben niet meegeweest zenne. Zeker niet. Ik heb u beloofd da'k niet meer ging drinken, awel... daar houd ik mij aan. Da's nu al drie maanden da'k nog geen druppelke alcohol over mijn lippen heb gehad en 'k heb daar gene last van. En weet ge hoe dat komt? Dat komt door u. Wat dat den amour niet allemaal kan doen. Jef van Babbekes zegt dat ze al dikwijls naar ons gevraagd hebben bij Den Droeven. 'k Heb hem gezegd dat wij niet meer buitenkomen. Dat we 't veel te goed hebben, wij met ons tweeke. Hij moest lachen. "Ik heb verlies op u", zei hij. Verlies... maar hij weet niet wat ik gewónnen heb. Och, laat ze maar lachen. (geeuwt) Verdekke, ik heb er vandaag ferm de pees opgelegd. 'k Heb heel de schuur schoongemaakt. In mijn eentje. (Strekt zich uit) 'k Voel het begot. Al mijn spieren stijf. Maar gene paniek zenne, mijn dame-blanchke, tegen dat we naar ons bed gaan, zijn al die spieren weer soepel... allee... behalve... die één stijve spier, de bijzonderste. Snapt ge? (bekijkt nu Stina) Stina? Zeg maar... d'er scheelt precies iets.

- STINA Och Dries...
- DRIES Maar mijn zoeteke toch, hoe zit gij d'er nu bij?
- STINA 't Is weer van dat.
- DRIES Weeral? En 't is nog maar een week geleden. Ik dacht dat dat alle maanden maar eens was.
- STINA Dàt bedoel ik niet.
- DRIES Laat mij uw ogen eens zien.
- STINA Zijde gij dokter?
- DRIES Voor u ben ik dokter en apotheker en heel de rataplan. (voegt er schalks aan toe :) En gynaecoloog ook.
- STINA Mijn zinnen staan nu niet naar grapkes, Dries.
- DRIES Ah, ge zoudt het zo zeggen. Ge hebt precies zitten janken.
- STINA (haalt haar schouders op) Och...
- DRIES Oh, maar ik snap het, g'hebt weer een kopvalling. Zegt dat dan direct. Nondedomme. (Imiteert haar) "'t Is weer van dat" en ik moet gerieken wat ge bedoelt. (Staat op) Ik zal u direct een hete thee met honing gereed maken. Is er nog honing in huis?
- STINA Maar nee, Dries, dat is 't niet. We moeten hier weg.

- DRIES   Hoe, weg?
- STINA   Deze root wordt afgebroken. Hier komen appartementen.
- DRIES   Wablieft?
- STINA   De brief ligt op de kast. De huisbaas heeft zijn huizekes verkocht aan een imoobiledingenskantoor of zoiets.
- DRIES   Maar... (neemt de brief van de kast, leest die vluchtig) 't Is niet waar hé zeg. Kust nu mijn botten.
- STINA   Nu dat ik het eindelijk eens goed had.
- DRIES   (met de brief bezig) Hij zal er wel een serieuze frank aan verdienen.
- STINA   (nerveus, ogen star open) Nu da'k het eindelijk eens goed had!
- DRIES   G'hebt verdomme toch van die lepe stinkerds.
- STINA   (steeds nerveuzer wordend) Nu da'k het eindelijk eens goed had!
- DRIES   Zeg hé, uw plaat blijft hangen!
- STINA   (plots opvliegend, luid roepend) Jà, ze blijft hangen!!! En dàn?!!! En zo zal ze altijd blijven hangen!!! Altijd!!!
- DRIES   (geschrokken van haar uitval) Hola... (legt de brief terug op de kast)
- Korte stilte.
- STINA   (iets kalmer) Waarom moet dat juist míj weer overkomen?!!!
- DRIES   Pakt gij uw pillekes voor uw zenuwen nog?
- STINA   Ze zijn op.
- DRIES   Hoe lang al?
- STINA   Een paar maanden.
- DRIES   Zie maar dat ge weer niet voorhebt dat... (maar stopt)
- STINA   ...Dat ze mij terug in een zothuis moeten steken? Ge moet gene schrik hebben, zó hevig zal ik niet meer over mijn toeren geraken. Da's al veel te lang geleden. Ik was nog een jong meisje. Hoe zoudt gij u gevoeld hebben moest ge uw lief onder uw eigen ogen onder een trein zien lopen? Uw lief waarmee ge op trouwen stond.
- DRIES   Ja, kom, zwijgt daar nu maar over.

- TINA 'k Had het al een pooske in de mot dat de huisbaas iets van plan was.
- DRIES Maar mijn mopperkontje, hier weggaan, da's toch 't einde van de wereld niet.
- STINA Ah nee?
- DRIES Nee. En weet ge waarom? Omdat we mekaar hebben. We slaan er ons wel door.
- STINA (veert recht, neemt wat afstand) Gij weet niet wat dat dat is, uit uw huis gezet worden. Ik heb het al een paar keren voorgehad. In de wijk Morrens was de huisbaas ook een huizekesmelker. Hij liet het kot waar ik teveel voor betaalde verkommeren en 't werd op de lange duur onbewoonbaar verklaard. Hop, verhuisd. Een huizeke in 't Saar, waar da'k als kind gewoond had. Maar ook dat werd afgebroken. Hop, verhuisd. Naar de wijk Bessems. Voor één jaar. Daar moesten de huizekes afgebroken worden voor een winkelcentrum met parking. Hop, verhuisd. Naar hier. 't Bolderstraatje. (Krijgt het moeilijk) Gaat er dan nooit een eind aan komen? (Neemt haar zakdoek)
- DRIES (komt bij haar) Sjoeke, ge gaat toch niet janken. Ik kan daar niet tegen. Als gij verdrietig zijt dan zou'k ook beginnen tjilpen.
- STINA Da's niet plezant zenne, 't ongeluk dat u heel uw leven achtervolgt.
- DRIES En dat ik in uw leven gekomen ben, doordat gij eens aan de toog tegen mij botste, een halve pint bier over mijn spriet...is dat ook een malheur?
- STINA Natuurlijk niet.
- DRIES Ah bon, dat zou'k geloven.

Een stilte. Dries kijkt Stina aan.

- DRIES G'hebt precies goesting om eens goed te janken, is 't niet?

Stina knikt.

- DRIES Awel, doé dat dan. Ge krijgt mijn toestemming.
- STINA Dries, jong... Gij zijt zo lief voor mij. Op uw éigen manier.
- DRIES Dat weet ik, dat weet ik. Allee, begint er maar aan. Zet uw kraantje maar volle bak open. Eens goed snot en kwijl janken en

daarna is 't over en voelt ge u een heel ander mens. Maar ik ben weg. Ik kan dat niet zien.

STINA   Wat gaat gij dan doen?

DRIES   't Blokske om lopen.

STINA   Jamaar...

DRIES   Wacht van blèren tot als ik weg ben.

STINA   Ja, 'k had beter gezwezen dat ge lief zijt. Aan u heb ik ook niks.

DRIES   Als uw gesnotter over is, zult ge àlles aan mij hebben. Ge zult er nog van verschieten.

Dries af. Stina blijft voor zich uitstaren, de tranen in haar ogen. Dan gaat ze weg.

SCENE 10

Hermine op.

HERMINE   *(tot publiek)* Die dag stond heel 't Bolderstraatje op zijn kop.

Hermine meemt brief uit haar zak. Bekijkt hem. Begint te ijsberen, tot zichzelf jammerend, hoofdschuddend.

HERMINE   Tjongejonge... allee waar moet dat eindigen?! Zoiets dat kan alleen maar hiér gebeuren, in dit apenland.

Plots komt Dries uit de woonkamer gestormd.

DRIES   Hermine, is Stina bij u?

Maar Hermine hoort hem niet. Ze is duidelijk met haar gedachten elders. Ijsbeert.

DRIES   *(stemverheffing)* Hermine, is Stina hier?!!!

HERMINE   Nee.

DRIES   Verdomme, waar zit die dan?

HERMINE   *(duidelijk nog steeds met haar gedachten elders)* Ze is misschien een boodschap gaan doen of zo.

DRIES   Dan zegt ze dat altijd of legt ze tenminste een briefke op tafel.

HERMINE   Ze zal misschien gedacht hebben dat 't niet nodig was omdat ze toch maar efkes weg zou zijn.

- DRIES   Efkes? Hermine, ik zit al meer dan een uur op haar te wachten.
- HERMINE   En ik weet al meer dan een uur niet meer of ik vanachter of vanvoren leef. 't Is toch wel iets, 't is toch wel iets, 't is toch wel iets!
- DRIES   Dat heeft ze nog nooit gedaan, weggaan zonder te zeggen waarnaartoe en dan zo lang wegblijven.
- HERMINE   Zie, ik ga een cake bakken om mijn zinnen te verzetten.
- DRIES   *(weet niet waar hij het heeft)* Stina was niet in haar gewone doen. En haar ogen stonden raar. Verdomme ik mocht ze nooit alleen gelaten hebben.
- HERMINE   Hebt gij ook zo een brief gekregen? *(toont brief)*
- DRIES   Ja... die smeerlappen...
- HERMINE   't Is toch wel iets! Zeg nu zelf, 't is toch wel iets! Uit ons huizeke moeten.
- DRIES   't Is daarmee da'k ongerust ben over Stina. Ze was over haar toeren door die brief.
- HERMINE   Allee, waar moeten wij nu naartoe?
- DRIES   Maar waar is Stina naartoe?
- HERMINE   *(valt uit de lucht)* Is Stina weg?
- DRIES   Godverdomme, Hermine, ik zeg u juist dat Stina weg is.
- HERMINE   Dries, zeg da't niet waar is!
- DRIES   Stina is weg, Hermine. En 't ergste van al... ze was volledig de plank af door die brief.
- HERMINE   Ja, ik loop ook rond als een kieken zonder kop.
- DRIES   Maar als Stina zo rondloopt als 't zelfde kieken dan kunt ge u wel aan 't ergste verwachten. Da's 't verschil.

Gust komt haastig en hijgend opgelopen van cour achter

- GUST   Uw deur was niet op slot.
- DRIES   Gust, weet gij waar Stina is?

GUST 't Is daarvoor dat ik hier ben.

HERMINE D'er is toch niks ergs gebeurd?

DRIES Waar is Stina? Zeg het dan toch! Waar is ze?

GUST Ze hebben haar gevonden...

DRIES Gevonden? Hoe gevonden? Waar gevonden?

GUST Naast 't Wettebos.

HERMINE *(schrikt)* 't Wettebos? Daar loopt de spoorweg...

DRIES Godverdomme! STINA!

Dries rent af. Ze kijken hem na. Gust staat te hijgen. Hermine kijkt angstig Gust aan.

HERMINE En?

GUST Awel...Hermine... luistert....

HERMINE Néé, zeg het niet. Ik durf het niet horen... *(Gust is duidelijk aangeslagen)* Of tóch... zeg het wél.... maar voorzichtig...

GUST Ze...ze lag...

HERMINE Ze làg?!! Dat klinkt al niet goed.

GUST Moet ik verdergaan?

HERMINE Ja... maar voorzichtigkes hé, voorzichtigkes.

GUST 't Is gelijk ge zegt... de spoorweg... Moet ik écht verdergaan?

HERMINE *(stemverheffing)* Nondedju, Gust! Zeg het dan toch!!!

GUST Ze lag dwars over... over.... over de sporen...

Hermine gilt.
Black-out

PAUZE

SCENE 11

Tijdens de pauze wordt het kastje weggenomen. De tafel en de twee stoelen worden naar het midden gebracht, daarachter een ijzeren plaats geplaatst (symbool voor caravan)

Hermine en Stina zitten aan het tuintafeltje, drinken hun koffie.

- STINA   Ja, dat was een ferme tik die ik gekregen had.
- HERMINE   En die was bijna fataal afgelopen, Stina. Beginnen ronddolen... en dààr dan nog wel.
- STINA   Ik kan mij nog in de verste verte niet herinneren waar en hoe ik liep. Maar 't moet wel ergens in mijn kop gespeeld hebben dat ik naar het stationneke moest gaan. Ik werd daar, door die slag, onbewust naartoe gezogen. Naar de plek waar Kamiel...
- HERMINE   Zwijgt er maar over, Stina.
- STINA   En ik moet dan verder gelopen zijn, dat stationneke voorbij... zonder dat ik het besepte... als een zombie... tussen de sporen... en dan moet ik gevallen zijn.
- HERMINE   Een geluk dat ze u gevonden hebben voordat er een trein passeerde.
- STINA   Net zoals....

Een stilte. Ze drinken koffie.

- HERMINE   't Was een zwarte bladzijde uit de geschiedenis van het Bolderstraatje. Heel deze root huizekes moest weg. Wij zijn bij Manten zijn ouders gaan inwonen.
- STINA   En Dries en ik in een caravan. Dries kwam op het gedacht om boer Bartel te vragen of we in die oude caravan mochten wonen. Die stond vanachter in zijn boomgaard.
- HERMINE   Dat was wel een goed gedacht van Dries. Maar pas op, ik zou daar ook aan gedacht hebben, al zeg ik het zelf.
- STINA   We hebben er wel eerst heel wat werk aan gehad.
- HERMINE   Maar dat zal uw zinnen wel verzet hebben, ge had zoiets nodig op dat moment.
- STINA   't Roest afgeschuurd, nieuwe raamkes, binnen en buiten een laagke verf, 't dak waterdicht gemaakt, een vuurke erin. 't Heeft

ons veel geld gekost. Ons spaarpotteke is er volledig in opgegaan.

HERMINE Maar Dries had wel zijn wekelijkse pree bij boer Bartel.

STINA Dat is ook niet blijven duren. Op een dag... hij kwam de boomgaard ingesukkeld, recht naar de caravan toe... boer Bartel...

Stina en Hermine gaan af.

SCENE 12

Terwijl Stina en Hermine weggingen is Dries aan keukentafeltje voot de caravan komen zitten. Hij is bezig met een kleinigheid (vb. opwinden van een stuk touw op een plankje). Daarbij is hij een vrolijk deuntje aan het fluiten. Hij is goedgezind.

Boer Bartel komt aangesloft. Hij is een oude man steunend op een stok.

BARTEL Dries...

DRIES Ah, boer Bartel. Komt ge mijn pree brengen? 't Is nog maar woensdag. Maar doe maar, ik hou u niet tegen. Een voorschot is altijd welkom.

BARTEL Juistekes niks te voorschotten, Dries. Juistekes niks.

DRIES Hola, spijtig. Maar zet u.

BARTEL Is Stina er niet? (gaat zitten)

DRIES Ze hangt aan de andere kant van de caravan de was op. Hebt ge ze nodig?

BARTEL Niet speciaal, nee.

DRIES Dan komt ge ons eindelijk eens een bezoekske brengen, da's tof van u. Dat hebt gij nog nooit gedaan. En we wonen hier nu al bijna vier maand. En 'k heb het u nochtans al zo dikwijls gevraagd om eens af te komen en naar uw caravan te kijken. Daarbij 't is niet ver, juist uwe boomgaard door. Awel, wat denkt g'er van? Schoon geverfd en vanalles...

BARTEL Ja, 't is zo goed als nieuw.

DRIES Dat zou'k geloven.

BARTEL Ge kent er iets van.

DRIES 'k Heb-ik poten aan mijn lijf, zenne.

Stina op van achter caravan. Ze heeft een lege wasmand mee.

STINA Maar kijk eens wie we hier hebben, boer Bartel.

BARTEL Dag Stinake...

STINA Wat een geluk van u hier te zien.

BARTEL Wel, luistert, nu ge hier alletwee zijt...

STINA Iets drinken? Een glas water. Iets anders hebben we niet in huis.

BARTEL Neenee, niks, merci. Ik moet direct weer weg. Maar ik kom iets heel belangrijks zeggen.

STINA Toch geen slecht nieuws?

BARTEL Bwah... voor mij niet, nee... voor jullie misschien wat minder... maar ge zult daar wel een mouw aan passen, zeker.

Stina en Dries wisselen ongeruste blik.

STINA Laat horen, Bartel, zeg wat ge te zeggen hebt. Ik ben het toch al gewoon om harde noten te kraken.

BARTEL Ik stap het hier af.

DRIES Ge stapt het af?

BARTEL Ja, ik ga verhuizen. Ik ga naar 't rusthuis. Naar de Zonnebloem. Ik heb daar een kameraad, de Charel. Awel, die heeft mij kunnen overhalen. Hij zegt dat het daar heel goed is in de Zonnebloem. En 't is waar, want ik ben de Charel daar eens gaan bezoeken en potverdekke, 't is daar in orde zenne.... goed eten en drinken en er zijn daar schoon verpleegsterkes die meegaan als ge u gaat wassen. Nondedju... hela, wat moet ge meer hebben? Overmorgen vertrek ik al. D'er is daar een kamer vrijgekomen.

STINA Een nieuw leven voor u.

BARTEL Jajajajaja.... Ik ga-ik mijn derde jeugd in. Ah ja, ik ben er nog maar 74. Da's toch echt iets om naar die verpleegsterkes te gaan... zeg nu zelf.

DRIES Dus, als gij hier niet meer zijt... wilt dat zeggen...

- BARTEL Ge moogt hier in de caravan blijven wonen, maar ge moet dat werk niet meer doen. Mijne zoon, onze Luc, komt de beesten halen en hij zal 't fruit ook wel komen plukken. Dus ga ik u ook niet meer betalen. Ah ja, da's te zot.
- DRIES Ja... da's juist... 't is te zot... (maar kijkt dan op slag naar Stina)
Oh... euh...
- BARTEL Morgen komt ge nog helpen, Dries, uw laatste dag en dan betaal ik u uit.
- STINA Dan moeten we het met veel minder doen... da's wel een streep door onze rekening.
- BARTEL Ja zie, zo gaat dat nu eenmaal. En nog iets, ik kom u ook nog zeggen dat mijn dochter, ons Veronique, niet wilt dat ge in mijn huis zou intrekken. Dus, blijft hier maar in de caravan. En... ja, 't is te hopen dat ge onze Luc of ons Veronique hier nooit tegen 't lijf loopt. Want ze hebben niet gaarne dat ge hier woont.
- STINA Dat kan ik mij zo voorstellen. Wij zijn te gemeen voor hen. Soort... armoezaaiers... krapuul...
- BARTEL Allee, allee, allee, wat gij nu zegt... Stinake...
- STINA Toch is het zo. Uw kinderen zijn goei burgers die in de stad wonen. Die hebben altijd al hun neus opgehaald voor de mensen uit 't Bolderstraatje.
- Stina gaat geprikkeld weg.
- DRIES Ja... euh... goed nieuws is anders.
- BARTEL Bon, ik ga er vandoor. (staat op) 't Beste dan, Dries... Oh ja, nog iets, moest ik hertrouwen - maar dan wel met een jonge prot, geen oud wijf aan mijn lijf - neenee, als ik trouw is't met zo'n verpleegsterke... wel, als 't zover is dan laat ik iets weten. Ge moogt dan naar de receptie komen.
- DRIES Naar de receptie? Zullen uw chiqué dochter en uwe zoon dat wel goed vinden?
- BARTEL Tuttuttut... 'k Zal de cadeaulijst bij de uitnodiging steken. Dries, 't beste nog.

Bartel sloft moeizaam weg. Dries kijkt hem gelaten na.

SCENE 13

Door de rekvisiteurs worden nu enkele bijeengebonden pakken oud papier neergezet rond de keukentafel en de stoelen. Ook enkele dozen.

Aan de tuintafel zitten ondertussen Stina en Hermine. Ze vertellen verder bij het drinken van hun koffie.

STINA   Dus, dat inkomen van Dries was weggevallen. En we hadden onze laatste centen in de caravan gestoken.

HERMINE   Ge hebt nog een poosje oud papier verkocht.

STINA   Veel kregen we daar niet voor.

HERMINE   Bij ons was het ook zo. De eindjes aan mekaar knopen. En alle kleine beetjes hielpen.

STINA   Dat oud papier... weet ge hoe dat gekomen is?

HERMINE   Vergeet niet op tijd een stukske cake te pakken. Hij smaakt steeds beter, al zeg ik het zelf.

STINA   Op een dag gingen Dries en ik wandelen. En zo zagen we ergens in een wijk oud papier buitenstaan voor de maandelijkse ophaling. Dries kwam op het gedacht om een hoop gazetten en boekskes mee te pakken naar de caravan.

HERMINE   En jullie zijn dat blijven doen?

STINA   Een hele tijd toch. Iedere maand deden we onze toer. We moesten er geen geld voor uitgeven en we konden onze dagen vullen met 't lezen van gazetten en magazinnekes van de gepasseerde maand. We droomden weg bij de reisreportages. Ik deed de kruiswoordraadsels over. We pasten de horoscopen aan.

HERMINE   Jullie leefden dus lezend en dromend.

STINA   En 't was in die periode dat er plots een jong meisje aan de caravan stond.

Licht uit op tuintafel. Hermine en Stina gaan af.

SCENE 14

Dries komt op met een oud stootkarretje volgeladen met oud papier. Hij plaatst het karretje voor de tafel.

DRIES   Allee vooruit, we kunnen weer voor een paar dagen voort.

Neemt enkele stapels van kar legt die op andere stapels die er al lagen.
Achter hem komt Fran. Blijft staan, monstert Dries. Dries van zijn kant bekijkt het meisje.

- DRIES   Goeiedag.
- FRAN   Dag.
- DRIES   Zeg maar... wat scheelt er? Gij loopt al een tijdje achter mijn gat. Denkt gij da'k u niet gezien heb misschien?
- FRAN   Dat klopt. Ik loop al een tijdje achter je aan. En ik weet het dat je mij gezien hebt. Je keek om de haverklap achterom.
- DRIES   't Zou d'er nog aan mankeren, als ge achtervolgd wordt. Doet gij de straat? Niet met mij hé... niet met mij!
- FRAN   Zie ik er dan een tippelaarster uit?
- DRIES   Ne wat?
- FRAN   Een straatmadelief?
- DRIES   (snapt het niet) Verkoopt gij bloemen?
- FRAN   Het is u niet die ik moet hebben.
- DRIES   Ah bon. Zoekt dan maar nen andere. Hier ietske verder wonen er gasten van uwe leeftijd. Daar zult ge uw gading wel vinden.
- FRAN   Woont hier een zekere Stina?
- DRIES   Stina? Ja... die woont hier... samen met mij... hier in deze caravan.
- FRAN   Is ze thuis?
- DRIES   Nee. Z'is naar 't OCMW. Ze moest wat geld gaan afhalen. Maar nondedju, g'hebt gij daar geen zaken mee.

Een stilte. Fran bekijkt de caravan.

- DRIES   Zie, nu ga ik ook curieus zijn... wie zijt gij?
- FRAN   Doet er niet toe.
- DRIES   Ah bon! Nu nog schoner... gij zijt ook een rare. Ge vraagt naar mijn vrouw en ik mag niet weten wie ge zijt.
- FRAN   Ik logeer in de stad.

- DRIES Een ufrage van 't stad... En ge vraagt naar Stina?
- FRAN Ze hebben mij naar hier verwezen.
- DRIES Dat wilt dus zeggen dat ge overal navraag naar Stina hebt gedaan; waar ze woont enzo...
- FRAN Inderdaad.
- DRIES Ge zijt toch niet van de sociale dienst en komt ge ons controleren. Ge gaat haar 't beetje geld dat ze van 't ocmw krijgt toch niet afpakken omdat ik een onnozelheid verdien met wat oud papier?
- FRAN Neenee, zeker niet. Ik kom niks controleren, ik kom niks afpakken.
- DRIES Maar wat komt ge hier dan rondneuzen?

Op dat moment komt Stina op.

- STINA Ah, Dries, ge zijt er al. 't Is in orde, we hebben wat gekregen.... maar...

Stina ziet Fran staan. Ook Fran kijkt Stina doordringend aan. Een korte stilte

- DRIES (tot Fran) Awel hier is ze nu, zie.

Nog steeds staan Fran en Stina mekaar doordringend aan te kijken.

- DRIES Kennen jullie mekaar?
- STINA Niet dat ik weet.
- FRAN Gij zijt... Stina Meskes?
- STINA (een flauwe glimlach komt over haar lippen) Die ben ik.
- DRIES Stina, ge moest haar niet geantwoord hebben, 't is een onbeschoft curieus chiquè stads-ufraake uit de stad die sukkelaars achtervolgt. Ne ramptoerist. (begint de kar verder af te laden)
- STINA Is... is... er iets? Wie... of... wat... of....
- FRAN Sorry... euh... 't is een misverstand. Neem me niet kwalijk.

Fran kijkt Stina nog eventjes scherp aan. Knikt dan vriendelijk en gaat weg. Stina stapt haar even na. Ook Dries doet een paar passen in de richting naar waar Fran is weggegaan.

- DRIES Kent gij die echt niet?

- STINA Ik... euh... ik heb zo'n raar gevoel, Dries....
- DRIES Dus, ge kent haar?
- STINA Maar nee. *(herstelt zich)* Laat me efkes alleen, Dries.
- DRIES Voor wat? Gaat het niet?
- STINA 'k Zal u subiet wel helpen met 't papier.
- DRIES Nondedju, wat krijgen we nog allemaal.

*Dries gaat af.. Sfeermuziek op de achtergrond.
Het kind komt op. Ze speelt het hinkelspel. Zingt daarbij een kinderliedje. Ze is vrolijk.
Ze komt al hinkelend voorbij Stina die haar breed-glimlachend aankijkt. Het kind verdwijnt
al zingend en hinkelend, langs dezelfde plek waar Fran is weggegaan.
Stina af achter ijzeren plaat.*

SCENE 15

De rekwisiteurs komen op, de stootkar wordt weggebracht. Licht op de tuintafel van Hermine. Hermine op, kijkt naar de zijkant.

- HERMINE Allee, nu is ze ineens weg. Ze zit hier te vertellen over 't bezoek van dat meiske en dat ze daarna weer in haar gedachten dat klein kind rond haar zag lopen. En zonder boe of ba staat ze op en zegt ze dat ze naar huis gaat, wat liggen rusten. Ja... Stinake, schaap... We weten allemaal dat ge 't bij momenten lastig hebt. 'k Zal ik mijzelf nog een sjatteke ingieten. 't Is goeie koffie, al zeg ik het zelf. *(schenkt zich nog een tas koffie in, kijkt dan naar de tuin)* Maar daarzie.... die zwerm muggen, waar Stina daarjuist naar keek. Die zitten hiér nu, juist voren mij. Ze komen zeker op mijn cake af. Ah ja, dat zal wel, 't is de beste cake van uren in 't rond, al zeg ik het zelf. Weet ge wat? Ik zal het verhaal van Stina verder vertellen, tegen die zwerm. Misschien zit Nest er toch bij *(vertelt dan tot de 'zwerm' – het publiek)*. Stina heeft me ooit verteld hoe ze ook op het gedacht gekomen is om zich aan te sluiten bij een vereniging. In die oud-papier-periode kwamen ze niet meer onder de mensen. Maar op een dag...

SCENE 16

Stina op vanachter ijzeren plaat. Neemt een paar stapels papier en gaat ze 'binnen' leggen. Daarbij gaat ze dus weer af achter ijzeren plaat. Zo enkele keren.

Dries op. Hij is dronken. Zingt onverstaanbaar murmelend een liedje. Stina verschijnt van achter ijzeren plaat.

Dries probeert zich goed te houden door een stijve houding aan te nemen. Hij kan echter moeilijk zijn lach bedwingen.

DRIES Hoi...

STINA 't Is niet waar! Dries, zeg dat 't niet waar is!

DRIES *(lallend)* Wa... waar hebt ge 't over?

STINA Dries... Ge hebt gedronken!

DRIES *(stil, lachend)* Bijlange niet. Waar haalt ge dat nu uit?

STINA Vanwaar komt ge? *(Geen reactie)* Hé?! Vanwaar? *(Geen reactie)*
Dries, ik vraag vanwaar ge komt.

DRIES Dag schat...

STINA Dat moet ik niet weten. Vanwaar komt ge?

DRIES *(prevelt stil)* Van buiten...

STINA Ik versta u niet.

DRIES *(luider)* Van buiten! Van... dié kant...

STINA Ge zijt zat! Verdomme Dries, ge zijt zat!

DRIES 't Is niet wat ge peinst.

STINA Wat peins ik dan misschien? Hé? Wat peins ik?!

DRIES Da'k zat ben. Maar... dat... dat is niet waar...

STINA Ah neen! Wat zijt ge dan wèl? Ziek?

DRIES Moe. Doodmoe. Kapot. En bekaf ook.

STINA Van wat? Van te werken? Doe me niet lachen.

DRIES Gij moet er niet mee lachen, dat... dat doe ik wel.

STINA Dries, waar hebt ge gezeten?

DRIES 'k Ben gaan wandelen. Miljaarde, 'k wist niet dat ge daar zo moe van kon worden. Zo moe da'k op mijn poten niet meer kan staan. En vaneigens dat ze dan denken da'k een stuk in mijn voeten heb... maar 't is van te stappen.

- STINA Hebt ge in de Savooi gezeten? Of bij Den Droeven? Of in 't Meesken? Nee, 't zal wel overal geweest zijn!
- DRIES 'k Ben gaan stappen zeg ik u! Hier, moet ge de kilometerstand van mijn schoenen zien?
- STINA En zeveren, ja, met uw zatte smoel!
- DRIES 'k Ben gaan stappen... stappen, stappen en nog eens stappen... langs 't baantje, en dan langs de route... en dan een stukske van de velobaan, zo langs die gesloten fabriek. Mijn zoeteke, da's een hele toer zenne.
- STINA Dries, ik wil niet dat ge tegen mij liegt.
- DRIES Dat gij die toer moest gedaan hebben... ge had gezwollen voeten... en gesprongen spataders... en... ontplofte billen... van... van te stappen...

Stina komt bij hem, neemt hem bij de arm, draait hem naar zich toe. Hij struikelt bijna

- STINA Hoeveel hebt g' er uit?
- DRIES Heb ik nu al een kuske gekregen? Ik ben thuisgekomen zenne.
- STINA Ik kus geen zatte zeveraars!
- DRIES Dan zal ik 't meiske van mijn dromen kussen. (Wil haar vastgrijpen)
- STINA (trekt zich weg) Blijf van mijn lijf!
- DRIES Ook als ge kwaad zijt, zijde schoon. Wete gij dat?
- STINA Dries, ge gaat toch niet beginnen....?!
- DRIES Ik ga beginnen...
- STINA Zwijgt!
- DRIES ...mee mijn frak uit te doen...

Dries heeft tijdens de volgende repliek al de moeite van de wereld om zijn jas uit te krijgen en die de caravan in te gooien. Gooit die dus achter ijzeren plaat.

- STINA Ik wist wel dat ge op de duur eens een pint zou gaan drinken. Ik wist het wel. 't Moest er een keer van komen. En in feite heb ik daar niks op tegen. Maar 't is omdat ge met één of twee pinten niet kunt stoppen! Ge kent geen maat.
- DRIES Ze waren er allemaal, de maten...

STINA En 't is omdat de kans er dubbel en dik inzit dat ge 's anderendaags weergaat. En dan weer... en weer... en weer...

DRIES Ja, 't is schoon weer...

STINA ...en zo iedere dàg!

DRIES Iedere dag schoon weer.

STINA Gezópen hebt ge gedaan! Dries! Niet zomaar een glaaske gedronken, maar gezópen. En nu zult ge de smaak weer te pakken hebben. Maar ge moogt niet, Dries, voor uw gezondheid! En ik laat dat niet gebeuren! Hoort ge?! Ik laat dat niet gebeuren!

Dries staat waggelend naar haar te lachen.

STINA (luid) En ge moet mij godverdomme niet staan uitlachen!!!

DRIES (kwaad roepend) En gij moet mij godverdomme niet opsluiten!!!

Een plotse ijzige, gespannen stilte. Stina staat er als aan de grond genageld bij.

STINA (ontdaan) Wat wilt ge daarmee zeggen?

DRIES (zelf geschrokken) Niks... Stina... niks wil ik daarmee zeggen...

STINA Sluit ik u op misschien?

DRIES Ik wílde dat niet zeggen... (gaat naar haar toe)

STINA (trekt zich weg) Laat mij gerust!

DRIES (laat zich uitgeteld op de stoe vallen) Stina... ik wilde niet roepen tegen u... ik wil u niet afblaffen. Da's niet schoon van mij... roepen tegen iemand die'k zo gaarne zie... Stina... Stinake... Ze hadden mij binnengeropen... Prosper en de Jef en den Droeven. Ik had mij een waterke gevraagd. Echt waar. Ik zweer het. Een waterke... Maar ze lachten mij uit. Ze gaven mij een pint. En nog één... en nog één. In 't begin dacht ik aan u...

STINA (komt aan de jardinkant van de tafel) In 't begin. Daarna niet meer.

DRIES Da's niet schoon van mij. 'k Weet het. Da's lelijk, niet aan u denken, terwijl ik u dat zo had beloofd. Zoiets, dat mag niet. Maar 't zal niet meer gebeuren. Nooit meer. 'k Mag hier dood vallen als 't niet waar is.

STINA (roept) Zeg zoiets niet!!!

Een stilte.

DRIES Nee, 't is echt. 't Zal niet meer gebeuren.

Een stilte. Stina kijkt naar Dries die er uitgeteld bij zit.

STINA Wat wilde gij zeggen met dat... opsluiten? (Dries schokschouder alleen maar) Och, laat maar. 'k Zal maar denken dat 't zatte klap is. (ze bekijkt hem, komy achter hem staan) Ziet hem hier nu zitten. (streelt hem door zijn haar) De held.

DRIES Ik heb er niet zóveel gedronken zenne, peinst dat maar niet. Peins maar niet da'k een hele bak uit heb. Een paar pintjes maar... hooguit twintig. Da's nog altijd gene bak. Maar omdat ik dat niet meer gewoon ben, kan ik daar niet meer tegen. Ik heb er spijt van. Stinake... (neemt haar hand, ze komt nu cour van hem, dicht tegen hem staan. Hij legt zijn hoofd tegen haar buik) Gelooft ge mij? 'k Heb er echt spijt van. 'k Heb er u tekort mee gedaan, 'k weet het.

STINA (lief, bekommerd) Moet ik u nog iets gereed maken voor te eten?

DRIES Wat hebt ge in huis?

STINA Niet veel. 'k Zal u eieren bakken. Is 't goed? Alhoewel, 'k weet niet... op dat bier.

DRIES (kijkt naar haar op) Zijt ge nu echt kwaad op mij?

STINA 'k Was alleen verschoten.

DRIES Ge ziet me toch nog gaarne hé?

STINA Maar natuurlijk. Zou'k anders klappen van u iets gereed te maken?

DRIES (dronken-wenend) Ik zie u ook gaarne zenne, mijn dame-blanchke... miljaardedju... ik zie u ook gaarne Van kop tot teen... en alles daartussenin.

STINA Nu heb ik u vroeger zo dikwijls zat gezien... zat, zatter, zatst... maar 'k heb u nooit weten janken.

DRIES Ik verdien slagen.

STINA Ja zenne. Op uw bloot gat.

DRIES Op mijn...

Dries zijn gezicht klaart eensklaps op. Hij staat moeizaam op en strompelt naar de caravan toe

STINA   Wat gaat ge doen?

DRIES   Al naar bed. Mij gereed leggen voor die slagen... met mijn gat bloot. Beloofd is beloofd. (af achter ijzeren plaat)

Black-out.

SCENE 17

Licht aan. Dries op vanachter ijzeren plaat. Kreunend. Laat zich vallen op stoel jardin tafel. Hij heeft duidelijk een zware kater.

Stina op vanachter ijzeren plaat. Heeft een stapel oude kranten en boekjes mee.

DRIES   (met pijnlijke grimas) Oooh.... mijne kop...

STINA   Ook een goeie morgen.

Stina gooit de stapel op de tafel. Dat geeft een slag en Dries krimpt ineen.

DRIES   (voelt zijn hoofd) Ssst... aiaiai...

Stina gaat zitten tegenover hem.

STINA   Denkt maar niet dat ik compassie heb.

DRIES   Dat moet niet ook.

STINA   Hoe hebt ge zoiets kunnen doen, Dries?

DRIES   't Zal niet meer gebeuren.

STINA   We moeten er iets op vinden dat het niet meer kàn gebeuren.

DRIES   't Ligt gewoon aan mijzelf. Ik ben een stomme kloot zonder karakter.

STINA   't Moet hier veranderen, Dries.

DRIES   Wilt ge nieuwe postuurkes in de caravan?

STINA   Ons leven... wij moeten er iets anders mee doen.

DRIES   Hein?

STINA   We zitten hier met ons tweeën nu al jaren opgesloten. We hebben niks om handen. Alleen wat gazetten lezen, boekskes... wat kuisen... wandelen...

- DRIES We hebben mekaar. We zijn bijeen, wij met ons tweeëkes. Altijd bijeen...
- STINA Dat is het juist. De verveling...
- DRIES Begin ik u te ambeteren misschien?
- STINA Bijlange niet. Maar we zouden iets moeten vinden... iets...
- DRIES Iets?
- STINA léts, ja... iets waarmee we weer onder de mensen komen.
- DRIES Wilt gij weer op café gaan?
- STINA Maar nee... ik klap niet van op café te gaan. Maar kunnen we niks vinden waarbij we terug onder de mensen komen zonder naar de drank getrokken te worden?
- DRIES We zullen 's zondags weer naar de kerk beginnen gaan.
- STINA Ik had al gedacht om ons te laten inschrijven in d'één of d'andere vereniging of zo.
- DRIES Elke club heeft zijn bijeenkomsten in een café, Stina.
- STINA Ja, da's waar.
- DRIES Is dat nu omdat ik eens een stuk in mijn voeten heb gehad dat gij ons leven wilt veranderen?
- STINA 'k Heb schrik dat ge gaat hervallen als ge op deze manier godganse dagen zit te niksen. En ik ook. Ja, we hebben heel veel aan mekaar en we zien mekaar gaarne... maar onze wittebroodsweken zijn al lang om, Dries. En als we zo nog lange tijd niks maar dan ook niks te doen hebben, dan zouden we wel eens, zonder dat we 't beseffen, terugkeren vanwaar we komen. Ook ik. *(Korte stilte)* Weet ge, gisteravond, toen gij al sliep, had ik echt goesting om ook naar de Savooi te gaan.
- DRIES Ah ja?
- STINA Ik wilde mij eens goed laten gaan en een ferm stuk in mijn voeten drinken. Dat kwam ineens in mij op.
- DRIES Waarom zijt ge niet geweest?
- STINA Schrik.

- DRIES Schrik van het donker?
- STINA Schrik dat, als we er weer mee beginnen... dat we mekaar op de duur verliezen. En dat wil ik niet. Ik wil voor de zoveelste keer in mijn leven niet iets schoons verliezen.
- DRIES Ik... iets schoons... da's schoon gezegd.
- STINA Dus ging ik niét. Ik ben terug binnengekomen, 'k heb de deur vastgedaan en 'k ben naast u komen liggen. En met een droge keel en een plakkende mond heb ik liggen peinzen, terwijl ik naar 't plafond keek. Een kléin plafondske in een afgelegen caravan. Uren heb ik liggen peinzen met uw asem in mijn gezicht, stinkend naar bier.
- DRIES Ge moest Vébrèze gespoten hebben.
- STINA We moeten er iets op vinden, Dries. We moeten ons met iets gaan bezighouden.
- DRIES Ik hou mij bezig met u gaarne te zien.
- STINA Da's niet genoeg, Dries.
- DRIES Da's àlles.
- STINA We moeten lèven, Dries, tussen de mensen. Lèven en iets doén. Onze dag met iets vullen om dan 's avonds met een goed gevoel bij mekaar in bed te kruipen zónder een bier-asem.
- DRIES Nonedomme gij hebt vannacht serieùs naar 't plafond liggen kijken, zenne. Effenaf losdóór 't plafond hebt ge gekeken zo te horen.
- STINA Misschien vinden we wel iets in de gazet of in een boekske.
- DRIES Wat?
- STINA Ik weet niet wat.. iéts...
- Stina begint tussen de kranten te zoeken. Ze vindt een foldertje. (Het is duidelijke dat ze dit al eerder heeft gevonden en gelezen)
- STINA Wat is dat hier? (leest:) "Het H.A.R.T".
- DRIES Mijn hart is goed. Maar mijne kop... en mijne kater...
- STINA H.A.R.T. da's de afkorting voor... Hulp Aanbiedend Realisatie Team.

Black-out. Stina en Dries af.

SCENE 18

Hermine op, leunt tegen haar tuintafel. Ze heeft haar kop koffie in de hand.
Licht aan op haar.

HERMINE *(tot publiek)* En vanaf dan werd ik er terug bij betrokken. Het 'Hart' was een nieuwe vereniging die werd opgericht vanuit een buurthuis uit de stad. Ook ik had dat folderke gelezen. En er ging bij mij een lichtje branden. Ik móést en ik zou iets doen. Net zoals op dat moment Stina, ergens in die caravan. Ik zocht Stina op en ook al de mensen van het Bolderstraatje van vroeger, die naar alle kanten waren uitgezwermd. De meesten heb ik teruggevonden. Ik kwam op het idee om óók zo'n groep op te richten. De mensen uit het vroegere Bolderstraatje moesten zich opnieuw verenigen. En mekaar helpen. En mijn wens is uitgekomen. We waren, na lange tijd, weer samen. Zoals Nest ooit zei over zijn wolk van muggen. Weer bijeen komen. We noemden onszelf De Bolders. Een naam met een duidelijke link naar het Bolderstraatje. Ondertussen waren de huizekes hier allemaal al weg en waren de funderingen gestoken voor de nieuwe huizen. Sociale woningen. En dat was ook een punt waar we voor streden: de vroegere inwoners zouden als eerste in aanmerking moeten komen voor een sociale woning in de vernieuwde Bolderwijk.

Hermine kijkt richting caravan.

HERMINE *(tot publiek)* En toen... ginder ergens in die kleine caravan... kreeg Stina opnieuw een zware slag te verwerken. Boer Bartel stierf in het rusthuis. De boerderij werd verkocht. De caravan moest weg. Stina zou voor de zoveelste keer moeten verhuizen. Dat kwam verschrikkelijk hard aan.

Hermine af.

SCENE 19

Stina op vanachter ijzeren plaat. Stina begint luid hysterisch te schreeuwen! Loopt rond.
Dries op van achter ijzeren plaat.

DRIES Rustig, Stina, rustig.

STINA *(luid gillend)* Neen, 't is niet waar!!!

DRIES Ssst... kalm...

STINA (valt op de stoel, jadin tafel, begint als een waanzinnige op de tafel te kloppen) Néé!!! (schreeuwend) Ik wil hier niet weg!!! Ik wil niet!!! Ik wil niet!!!!

DRIES (weet niet hoe haar aan te pakken) Komaan, schat... houd op... (Stina blijft luidkeels schreeuwen) Ssst... rustig... rustig... (wil haar arm grijpen) Schatteke... toe nu...

STINA (trekt haar arm weg) Laat me gerust!!! Allemaal!!!

DRIES Ge hebt een crisis... omdat... ge... verschoten zijt... maar ik moest het u toch éne keer vertellen. Ik kon het niet blijven verzwijgen.

Stina begint met beide vuisten op die stoel te kloppen.

STINA Ik ga niet weg!!! Niet opnieuw!!! Niet opnieuw!!!

DRIES Kom, schatteke, rustig.

STINA Néé!!! (slaat naar Dries) Smeerlappen!!!! Allemaal smeerlappen! Ik moet overal weg!!! Ze willen mij overal weg!!!! Overal!!!!

DRIES Allee kom... (wil haar weer vastnemen)

STINA (slaat naar hem) Smeerlap!!! Weg!!!!

DRIES Maar Stina, IK ben het!

STINA (slaat) Weg!!!

DRIES (radeloos) Verdomme, wat moet ik nu doen!? (wendt zich radeloos af)

Plots valt ze stil. Ze kijkt naar de overkant van de tafel.

Het kind komt op. Heel langzaam naar de tafel toe. Kruipt op haar knieën op de stoel en leunt over de tafel naar Stina toe. Lacht lief naar Stina die haar verrukt aankijkt

STINA (alleen zij ziet het kind) Gij

Stina liefkoost het kind.

DIEST Ze begint te ijlen... Misschien is het zoals die keer... toen... (wat naar Stina toe) Kom, ga wat op uw bed liggen!!!

Maar Stina hoort hem niet. Ze blijft het kind liefkozen.

DIEST Stina...

Het kind komt van de tafel en gaat aan de zijkant staan. Ze blijft naar Stina kijken.

- STINA *(strekt haar armen in de richting van het kind)* Nee... blijf bij mij...
- DIEST Ik blijf bij u... maar ge moet nu rusten.
- STINA *(hervalt weer in haar waanzin)* Niet weg... ik wil niet... ik wil niet;..
- DRIES D'er moet een dokter komen.
- STINA *(wringt zich nu in een ineengekrompen houding op de stoel, voor zich uit starend)* De trein... hij komt... spoor twee... de trein... de trein... mijn lief... mijn lief... de trein... mijn lief... pas op!!!!
- DRIES Nee, denk daar niet aan, schat!
- STINA *(Als een waanzinnige, wiegend)* Zijne kop af... zijne kop af.... kop af... kop af....
- DRIES *(schreeuwend, haar heftig dooreenschuddend)* Houd op!!!!
- STINA Ik ook... ik ook... ook... Kop af... ook... kop af...
- DRIES Niet aan denken...
- STINA Kop af...
- DRIES *(slaat haar tegen haar wang)* Houd op!!!!

Stina houdt eensklaps op. Dries schrikt van zijn eigen uitval. Neemt nu Stina in zijn armen.

- DRIES Stina... schat... het spijt me... ik wilde u niet slaan... ik wilde het niet... maar ik moést. Verdomme... ik uw pillekes halren. *(af in caravan)*

Een stilte.

Sfeermuziek op achtergrond. Het kind komt langzaam terug naar Stina. Ze komt naast haar staan en vleit zich tegen haar.

Langzaam fade-out licht.

In het donker gaan de spelers weg. Door de rekwisiteurs worden de tafel en de stoelen weggezet. In het midden-midden wordt een ziekenhuiszetel/stoel geplaatst.

SCENE 20

Hermine komt tegen haar keukentafel leunen. Ze heeft haar kop koffie bij zich. Vertelt verder tot publiek.

HERMINE Dries heeft haar nog een tijdje in bedwang kunnen houden. Toen kwam ik binnen. Een geluk dat Stina en Dries weer onder de mensen kwamen en dat ze wilden meedoen met onze groep De Bolders. Zo kwam er weer volk over de vloer. Ik ben de dokter gaan verwittigen. Hij is direct meegekomen. Haar zenuwcrisis was even erg als die keer dat haar lief voor haar ogen is verongelukt. Stina werd opgenomen in de speciale afdeling van de kliniek.

Hermine af

Stina op met een dekentje. Ze neemt plaats in de ziekenhuiszetel. Legt dekentje over haar benen. Staart voor zich uit.

SCENE 21

Stina zit roerloos voor zich uit te staren. Haar ogen star open.

Dries op. Hij heeft een ruiker bloemen mee. Komt bij haar.

DRIES (aarzelend) Dag schat... (maar geen reactie, ze blijft star voor zich uit staren) Zeg hela... IK ben het... Dries. Stina? Hoort ge mij? Uwen Dries staat hier voor u. Ja, ge zijt nog wat verdoofd zeker hé. Maar ge ziet mij toch? Kijk eens goed naar mijn gezicht... Hela... Oehoe!!! (geen reactie, houdt dan zijn gezicht wat dichter naar haar toe) 't Is 't gezicht van uwe vent. Den Dries... (staat er dan ongemakkelijk bij) Euh... Ah ja... Hier... 'k heb u bloemen gekocht. Ze komen van hier rechtover. (legt de bloemen op Stina's schoot) Ge hebt de complimenten van Agnes en van Sylvain, en Martha en Gust en Peet de Poeët.... allee, eigenlijk van alle Bolders. Ja, ze zijn allemaal al komen vragen hoe dat 't is met u. Stina, schatteke, ik heb fantastisch goed nieuws. De Bolders gaan ons helpen. Ze gaan er voor zorgen dat wij ook een huizeke krijgen in de nieuwe Bolderwijk. Wat denkt ge daarvan? En ze gaan ons nieuw huizeke helpen inrichten. Dus, als ge hier buitenkomt zal ik u in ons nieuw schoon warm nest binnendragen, is't goed? U binnendragen in mijn armen... da's romantisch... precies of dat we juist getrouwd zijn... Maar eigenlijk... waarom niet? We kunnen dan ook eerst trouwen. Awel ja, dat gaan we doen. Voor dat ge naar huis komt, trouwen we hier in de kapel van de kliniek. Is't goed? En onze getuigen zijn al de mensen uit de Bolderwijk. Hé? Wat denkt ge daarvan? Dries en Stina die gaan trouwen...

STINA (prevelt) Trouwen...

DRIES Ja. Hierzie, ik vraag het u op mijn knieën. (valt op z'n knieën) Wilt ge met mij trouwen, Stientje? Ik zal vanaf nu óók Stientje zeggen.

STINA (prevelt) Kamiel...

Even een pijnlijke stilte.

- DRIES   Nee, schat... Ik ben Kamiel niet... Kamiel... is... *(stokt)*
- STINA   Mee met de trein.
- DRIES   *(ontroerd)* Ja... Kamiel is mee met de trein... *(Neemt haar hand)*
Alstublieft schat... herken mij toch... IK ben het... Dries...
- STINA   Dries...
- DRIES   Ja... Dries... ja... ùwen Dries... alleen die van ù...
- STINA   De trein...
- DRIES   ONZE trein... Stientje... ónze trein. En die gaat nu voorgoéd
vertrekken... en vanop 't juiste spoor.

Langzaam fade out licht.

In het donker gaan Stina en Dries weg.

SCENE 22

Hermine op, met haar tas koffie. Ze vertelt verder tot publiek.

- HERMINE   En Dries heeft zijn woord gehouden. Toen Stina naar huis mocht
zijn ze getrouwd in de kapel van de kliniek. En hij heeft haar in
zijn armen binnengedragen. Heel 't Bolderstraatje heeft
meegevierd. Ze waren er allemaal... terug van weggeweest...

Hermine zet haar tas koffie neer en komt ook mee de scène op.

Ondertussen hebben de rekwisiteurs de ziekenhuiszetel/stoel weggezet.

Achteraan wordt het ijzeren paneel ook weggeschoven.

Terwijl komen ook de anderen op, (Martha, Gust, Peet). Hermine voegt zich bij hen. Het
gaat er vrolijk aan toe. Ze lachen, ze zingen.

Een van hen begint het volksliedje te zingen: 'En hebt gij meubelen en hebt gij huisgerief,
dan moet ge trouwen met uw lief, gij ouwe zot!' Ook de anderen beginnen dit mee te
zingen.

De bende staat verspreid over de hele scène.

Stina en Dries op

- MARTHA   Voilà zie, ze hebben 't zitten... Dries en Stina... ze hebben 't spek
aan hun molen.
- GUST   In feite is dat een symbool, Dries en Stina getrouwd...

- MARTHA Een symbool? D'er trouwen er zoveel. Als dat elke keer een symbool moet zijn. Amai. Gust, hebt gij al gedronken? Dat kan niet dat gij nog vóór mij drinkt. (neemt flesje drank uit haar zak, drinkt)
- GUST In onze nieuwe Bolderwijk zijn zij de eerste die trouwen. En wij zijn ook weer bijeen. In feite zijn wij, de mensen uit 't Bolderstraatje, dus allemaal met mekander getrouwd.
- MARTHA Wij allemaal met mekander getrouwd. Zeg, houd u wat in. (drinkt)
- GUST 't Is maar een symbool, Martha. We zijn bijeen en we blijven bijeen, in goeie en slechte tijden.
- MARTHA Amen.
- PEET Huhum, beste mensen... ik heb een kort gedichteke gemaakt... Ge weet, ik doe dat altijd bij speciale gelegenheden. Huhum... (zet zich in houding) Beste tortelduifkes Dries en Stina, (kucht nogmaals)
Vandaag is het de langverwachte dag.
Viert feest, Bolders altegaar, heis onze vlag.
- MARTHA We hebben wij toch geen vlag.
- GUST Da's bij manier van spreken, Martha.
- PEET En da's dichterlijke vrijheid.
- GUST Vrijheid, vrijheid, we zijn van z'n leven nog niet vrij geweest.
- MARTHA Vanaf nu wél.
- GUST Ik ben eens curieus. (neemt flesje, drinkt)
- PEET Mag ik, ja?
(zet zich opnieuw in houding, kucht, herbegint)
Vandaag is het de langverwachte dag.
Viert feest, Bolders altegaar, heis onze vlag.
Onze eigenste Dries en Stina zijn nu man en vrouw.
De zon schijnt weer na een periode van diepe rouw.
In onze nieuwe wijk zijn we allen weer bijeen.
't Is voorbij, het tandengeknars en geweën.
Samen met Dries en Stina beginnen we een nieuw leven,
Onze vriendschap en solidariteit staan hoogverheven!
- GUST En altijd die stadhuiswoorden (drinkt)

Peet wil verder zijn gedicht opzeggen, kucht, maar daar verschijnt Fran. Zij heeft een ruiker bloemen mee. Stina merkt haar meteen op. Fran komt bij het bruidspaar. De anderen kijken verwonderd.

FRAN M'n gelukwensen.

STINA Ja... euh...

FRAN Alsjeblieft... *(reikt Stina de ruiker bloemen)*

STINA Danke. *(neemt aarzelend de bloemen aan)*

FRAN Ik heb het pas vanmorgen maar horen zeggen.

STINA *(bekijkt de bloemen)* 't Zijn schone. Ge moest gij dat niet gedaan hebben.

Even een onwennige stilte.

DRIES Gij hier? Komt ge ons weer controleren?

FRAN Ik wens jullie veel geluk samen en nog vele jaren, Stina... en Dries... Uit de grond van mijn hart. Jullie verdienen alle geluk van de wereld.

DRIES Merci... maar wat ik niet snap...

FRAN Je hoeft het niet te snappen. 't Is beter zo.

DRIES Maar nondedju...

STINA Als ge wilt moogt ge meegaan naar de Savooi, daar geven we ons trouwfeest. 't Is wel niks speciaals, een paar bierbonnekes, maar...

FRAN Dat is heel vriendelijk, maar ik kan niet blijven. Zo... euh... nogmaals het allerbeste...

Fran knikt nog even. Gaat weg cour-achter.

DRIES Zie Stina, dat kan niet anders... gij moet die stadsgriet toch kennen.

STINA Er hangt een kaartje aan. *(neemt het kaartje)*

DRIES Staat haar naam d'erop?

STINA *(schrikt bij het zien van de naam)* Fran...

DRIES Fran? Kennen wij een Fan?

STINA *(staart aangeslagen voor zich uit)* Fran....

GUST Zeg, wordt het niet stilaan tijd om naar de Savooi te gaan?

MARTHA Ja, dat het feest kan beginnen.

Sommigen beginnen te juichen en te zingen. Ze gaan allen af, Dries gaat eerst ook meer, maar blijft dan staan en wacht op Stina die blijft staan en de ruiker bloemen bekijkt.

DRIES Stina? Hé Stina? Ge gaat toch mee? 't Is ook ùw trouwfeest.

STINA (ontwaakt, herstelt zich) Natuurlijk... schat...

Ze staan lief-glimlachend tegenover elkaar. Dries neemt haar in zijn armen.

DRIES Ik zie u gaarne... godverdomme, ik zie u gaarne.

Ze kussen elkaar. Gaan beiden af.. Stina houdt de bloemen daarbij dicht tegen zich aan alsof ze ze koestert.

SCENE 23

Hermine op aan haar tuintafel. Vertelt verder tot publiek.

HERMINE Ge houdt het niet voor mogelijk maar toch is het zo, weer sloeg het noodlot toe. Ze woonden nog maar twee maanden in hun nieuw huizeke en er brak brand uit. Een schouwbrand, waardoor een gedeelte van hun woonkamer is verwoest. De schade viel eigenlijk nogal mee... maar het ergste, het verschrikkelijkste... Dries kreeg bij die brand een hartaanval. Hij heeft het niet overleefd... Twee maanden na zijn huwelijk hebben ze Dries begraven. (een korte stilte, ze drinkt van haar koffie)

Ik dacht toen... dit is er echt teveel aan. Dit komt ze nooit meer te boven. Maar, tegen alle verwachtingen in, heeft zij toen haar hoofd rechtgehouden. Geen inzinking, geen crisis, ze hebt geen krimp gegeven. En dat kwam door één iemand. Een heel bijzonder iemand... Want kort voor die brand stond zij hier. Dat meisje. Fran. Stina was bezig in haar voorhofke.

SCENE 24

Hermine af.

Stina op. Kijkt naar de 'bloemen' in het voortuintje. Hurkt neer om wat 'onkruid' te trekken.

Plots kijkt ze naar de andere kant. Staat recht.

Fran op. Komt bij Stina.

FRAN Dag Stina.

- STINA Euh... Fran... ik... euh... ik mag toch Fran zeggen?
- FRAN Natuurlijk.
- STINA Daar... daar zijt ge dan weer...
- FRAN Ik zag je van op straat hier in je tuintje bezig.
- STINA Gij komt altijd zo onverwachts.
- FRAN Sorry als ik stoor.
- STINA Nee, dat is het niet... maar... gij maakt daar precies een gewoonte van. Zo is het al een paar keer geweest. Ge duikt op, totaal onverwacht, uit het niets, voor heel even en dan zijt ge ineens weer weg.
- FRAN Waarschijnlijk zal er nu een langere tijd over heengaan vooraleer ik nog eens langskom.
- STINA *(ietwat ontgoocheld)* Oh...
- FRAN Ik heb een tijdlang in de stad gewoond, dat is dus hier niet zover af. Maar ik ga verhuizen. Naar Brussel. Dichter bij mijn werk.
- STINA Ja...euh... da's beter voor u natuurlijk. Met die files en zo...
- FRAN Stina... om maar met de deur in huis te vallen: heb jij je nog niet afgevraagd wie ik eigenlijk ben?
- STINA *(krampachtig)* Om eerlijk te zijn... toen ik u hier de eerste keer zag, had ik een raar gevoel. Ik kende u niet... en toch... toch was er iets... Weet ge, ik heb daar toen een paar nachten van wakker gelegen. Ik dacht dat het maar inbeelding was. Ik dacht: dat kan zij toch niet zijn. En dan... op mijn trouwdag... uw kaartje aan die bloemen... met uw naam: Fran...
- FRAN Toch is het zo.... ik ben het...
- Een stilte. Ze kijken elkaar aan.
- STINA *(zacht)* Fran...
- FRAN Uw docher...
- Een stilte.
- STINA Ze mochten u dat nooit gezegd hebben.

- FRAN Ze zijn eerlijk geweest. En ik ben blij dat ze me de waarheid hebben verteld: dat ze geen kinderen konden krijgen en ze mij als baby hebben geadopteerd.
- STINA Ge... ge ziet er goed uit.
- FRAN Dankje.
- STINA Wat ik gedaan heb wil ik niet goedklappen, maar... (buigt haar hoofd)
- FRAN (zacht) Denk maar niet dat ik je haat. Ik heb je niet gezocht om je de huid vol te schelden. Ik wilde je alleen eens ontmoeten.
- STINA Teleurgesteld zeker?
- FRAN In geen geval. Je bent een kranige vrouw. En ik heb veel respect voor je.
- STINA Dat zegt ge zomaar. Hoe kunt ge nu respect hebben voor een moeder die haar baby... (maar stokt)

Een stilte. Fran wacht af.

- STINA Ik kon niet anders. Uw vader en ik zouden trouwen, van moetens. Maar ge waart welkom. Echt waar, ge waart welkom. En het was uit liefde. Pure liefde. Kamiel was mijn enige echte liefde. En hij is altijd de enige man in mijn leven geweest. Zelfs nu nóg, vandaag de dag, nu ik getrouwd ben met Dries en voor hem met Nest. Hij noemde me Stientje. (mijmerend, onvast) Die dag... op het perron... ik vertelde het hem... dat ik in verwachting was. Dat klonk als muziek in zijn oren. Hij wist niet waar hij het had van blijdschap. Hij pakte mij vast en draaide me rond en rond. En ineens was hij overbezorgd. Hij deed me zitten op dat bankske. Ik mocht niet teveel bewegen. Hij had al spijt dat hij me zo stevig had vastgepakt en rondgezwierd. Hij zei dat hij die dag niet ging werken om bij mij te blijven. In mijn toestand had ik zijn hulp nodig. En we zouden alles regelen voor onze trouw. Hij was helemaal de kluts kwijt. Hij liep het perron op en af en hij schreeuwde het van de daken: "Ik word vader! Ik word vader!" En toen... deed hij een stap te ver... zijn voet op de rand... net op dat moment kwam de trein binnen... hij werd opgeschept... (gruwelt) ...mijn lief... voor mijn ogen...

Een stilte. Fran neemt hand van Stina.

- STINA Ik ben er ziek van geworden. Ik heb dat in mijne kop gestoken. Ik heb lange tijd in een instelling gezeten. Daar zijt gij geboren. De doktoers zeiden dat ik het moeilijk zou hebben om een kind in m'n eentje op te voeden. Het minste dat er verkeerd zou lopen zou ik

hervallen. En daarbij had ik geen geld... en... ik... ik... heb u afgestaan... Ik heb nooit geweten aan wie.

Een stilte.

STINA Maar sindsdien zag ik jou in mijn verbeelding. Ge waart er steeds.

Sfeermuziek op achtergrond. Het kind verschijnt. Hinkelend. Kinderliedje zingend. Loopt zo enkele keren rond hen.

STINA En ik zag u... ge speelde... rond mij.... Ge lachte... naar mij... Niemand zag u... alleen ik...

Het kind speelt verder, zingt. Stina en Fran kijken naar het kind.

FRAN Ik zie haar ook... (neemt nu met beide handen de arm van Stina vast, schuift wat dichtertegen haar)

Al spelend gaat het kind af.

FRAN Ik heb een goede opvoeding gehad. Een gelukkige jeugd, ik heb kunnen studeren. Ik heb nu een fijne job. Ik ben goed terechtgekomen in het leven.

Een stilte. Stina kijkt Fran met een vertederende glimlach aan.

STINA Weten uw... ouders... dat ge mij gezocht hebt?

FRAN (knikt) En ze weten ondertussen ook dat ik je gevonden heb.

STINA Bedankt ze. Bedankt ze voor de goede zorgen, uw opvoeding... voor alles wat ik u niet kon geven.

FRAN Zal ik zeker doen.

STINA (na een aarzeling) Wat moet ge nu wel niet van mij denken?

FRAN Je kon niet anders. Je had geen keuze. En je hebt gedaan om goed te doen. Ik neem je niets kwalijk. Denk dat maar niet. Ik neem je echt niets kwalijk.

STINA Meent ge dat?

FRAN Absoluut.

STINA Toch mochten ze u dat nooit gezegd hebben.

FRAN Ik ben hen daar dankbaar voor. En vanaf het moment dat ik het wist, kende ik geen rust meer. Ik wilde weten wie mijn biologische moeder is en ik ben op zoek gegaan. Het heeft me heel wat tijd

en moeite gekost, maar ik had het er voor over. Ik had er àlles voor over. En uiteindelijk vond ik je... in die caravan...

STINA Een slons van een vrouw.

FRAN Nee, niet een slons... maar...een moèder... mijn moeder.

STINA *(glimlachend wenend, streelt Fran over haar wang)* Ge trekt als twee druppels water op uwe pa. Daardoor kwam het dat ik u herkende. 't Was alsof die dag Kamiel ineens voor mij stond.

FRAN Ik ben blij dat te horen.

STINA En ge zult zijn karakter ook wel hebben.

FRAN Hoe was hij?

STINA Een goed mens. Een harde werker. Eenvoudig. Met het hart op de juiste plaats. En zulke mensen gaan altijd het eerst.

Fran neemt Stina's beide handen.

STINA Nu ik weet dat gij er zijt... en ge goed zijt terechtgekomen... nu ben ik gerust voor de rest van m'n leven. Er kan mij nu niks meer gebeuren.

Een stilte. Ook Fran krijgt het moeilijk.

FRAN Bedankt.

STINA Omdat ik u afgestaan heb?

FRAN Bedankt... voor mijn lèven. Dat is het allermooiste wat een moeder schenkt: het leven. Wie of wat die moeder ook is.

Een stilte. Ze blijven hand in hand tegenover elkaar staan.

FRAN *(met tranen in haar ogen)* Ik moet weg. Maar... 't is zo moeilijk...

STINA Ga maar... En wees gerust, ik voel me goed nu.

FRAN Ik... euh... ik zal regelmatig op bezoek komen. Als je dat goed vindt natuurlijk.

STINA Nartùurlijk vind ik dat goed. En ik zal u altijd weer opnieuw tonen dat ge welkom zijt.

Fran aarzelt even, dan plots neemt zij Stina stevig vast en drukt haar tegen zich aan. Vervolgens laat zij haar los.

FRAN Dag... Sti... moeder...

Fran keert zich om, gaat weg. Stina kijkt haar wenend maar gelukkig-glimlachend na.
Ze blijft een tijdje staan.
Sfeermuziek op achtergrond.
Lanzaam fade-out licht.

SCENE 25

Stina staat vooraan midden. Kijkt naar de 'muggen', het publiek.
Alleen belichting op haar.

STINA   Daar is die zwerm muggen. Zoals Nest zei: een wolk van muggen. Misschien heeft hij gelijk, zo is dat met onze zielen ook. Onze zielen komen af en toe weer samen in zo'n soort wolk en dan vliegen die terug in een mensenlichaam. Zo ontmoeten we elkaar altijd opnieuw en blijven we in feite bijeen. De ziel van Kamiel is misschien overgegaan in de ziel van Fran. En zo heeft ieder zijn verhaal. Zijn levensverhaal. Met voorspoed en tegenslagen. En de zielen... de zielen dansen op en neer... in een wolk....

Langzaam fade-out lichtcirkel.
